

29

Festival Internacional
de Música Antiga i Barroca
de Peníscola

del 25 de juliol al 3 d'agost de 2024

29

Festival Internacional
de Música *Antiga i Barroca*
de Peníscola

del 25 de juliol al 3 d'agost de 2024

29

Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola

del 25 de juliol al 3 d'agost de 2024

Programació

Dia 25 de juliol, dijous

Palau de Congressos. 22:30 h

A les portes del Festival. Cinema

Farinelli, Il Castrato (1994) de Gérard Corbiau

Peníscola de cinema... barroc

Entrada lliure

Dia 26 de juliol, divendres

Recorregut des de la Platja Nord

fins al Castell. 21:00 h

Visitants (Vila-real)

Despertà barroca

Dia 26 de juliol, divendres

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Cor de Cambra Ad Libitum (València)

Lucentum XVI (Alacant)

Francesc Gamón, director del cor

Pere Saragossa, gaïtes, xeremies i direcció

Strela do dia

Dia 27 de juliol, dissabte

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Armonico Consort (Anglaterra)

Christopher Monks, director artístic

Dido i Enees de Henry Purcell

(òpera en versió de concert)

Dia 28 de juliol, diumenge

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Capella de Ministrers (València)

Carles Magraner, violes d'arc i direcció

Regina

Dia 29 de juliol, dilluns

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Café Zimmermann (França)

Bach a la carta

Dia 30 de juliol, dimarts

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Ensemble Contratempo (Catalunya)

Adrián Schvarzstein, director d'escena

Jordi Domènech, director musical

Il combattimento di Tancredi e Clorinda

de Claudio Monteverdi (òpera escenificada)

Òpera, circ, dansa, teatre

29 Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola

Programació

Dia 31 de juliol, dimecres

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Orquesta Barroca de Sevilla (Andalusia)

David Antich, flauta

Vidas Paralelas. Vivaldi & Bach

Dia 1 d'agost, dijous

Platja Nord. 24:00 h

Espectacle Piromusical

Pirotècnia Tomás (Benicarló)

Obres de Monteverdi, Händel i Purcell

Foc barroc!

Dia 2 d'agost, divendres

Castell del Papa Luna. 22:30 h

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco (València)

Carles Budó, clavecí i direcció

Gala barroca

Entrada lliure

Dia 3 d'agost, dissabte

Castell del Papa Luna. 22:30 h

La Spagna (Madrid)

Lucía Martín-Cartón, soprano

Alejandro Marías, viola de gamba i direcció

Si Versailles pudiera hablar...

Del 27 al 31 de juliol, de dissabte a dimecres

Casa de l'Aigua. Tots els dies a les 20:30 h

De Soprano y Arpa (València)

Quiteria Muñoz, soprano

Úrsula Segarra, arpa

El arpa furtiva

Per a públic familiar a partir de 6 anys

Entrada lliure

Dià 25 de juliol, dijous
Palau de Congressos. 22:30 h
A les portes del Festival

Cinema
Farinelli, Il Castrato (1994)
de Gérard Corbiau
Península de cinema... barroc

Entrada lliure

Farinelli, Il Castrato

Any: 1994

Duració: 111 min.

País: França, Bèlgica i Itàlia

Direcció: Gérard Corbiau

Guió: Marcel Beaulieu i Gérard Corbiau

Fotografia: Walther van den Ende

Repartiment

Stefano Dionisi en el paper de Carlo Maria Broschi (Farinelli)

Enrico Lo Verso en el paper de Riccardo Broschi

Elsa Zylberstein en el paper d'Alexandra Harris (Esposa de Farinelli)

Jeroen Krabbé en el paper de George Frideric Handel

Caroline Cellier en el paper de Margareth Hunter (La Comtessa)

Renaud du Peloux de Saint Romain en el paper de Benedict (Fill de la Comtessa)

Omero Antonutti en el paper de Nicola Porpora

Marianne Basler en el paper de Comtessa Mauer

Pier Paolo Capponi en el paper de Broschi

Graham Valentine en el paper de Frederic, rei del Regne Unit

Jacques Boudet en el paper de Felip V, rei d'Espanya

Delphine Zentout en el paper de jove admirador

Productora

Véra Belmont

Sinopsi

Farinelli va ser el nom artístic de Carlo Broschi, un cèlebre castrat que va triomfar en l'òpera al segle XVIII. Amb 32 anys i en el cim de l'èxit, Farinelli es va retirar per a cantar exclusivament per a Felip V, rei d'Espanya (1700-1746). Dotze anys abans, Farinelli exhibeix el seu talent musical en una plaça pública. Händel, el compositor oficial de la cort d'Anglaterra, que ha assistit a la representació ocult en la seva carrossa, proposa a Farinelli que viatge a Londres. Aquesta trobada suposa l'inici d'una relació marcada per l'odi i l'admiració mútua. Després de rebutjar les propostes de Händel, Farinelli recorre Europa amb el seu germà. (FILMAFFINITY)

Farinelli, Il Castrato

Año: 1994

Duración: 111 min.

País: Francia, Bélgica e Italia

Dirección: Gérard Corbiau

Guión: Marcel Beaulieu y Gérard Corbiau

Fotografía: Walther van den Ende

Reparto

Stefano Dionisi en el papel de Carlo Maria Broschi (Farinelli)

Enrico Lo Verso en el papel de Riccardo Broschi

Elsa Zylberstein en el papel de Alexandra Harris (Esposa de Farinelli)

Jeroen Krabbé en el papel de George Frideric Handel

Caroline Cellier en el papel de Margareth Hunter (La Condesa)

Renaud du Peloux de Saint Romain en el papel de Benedict (Hijo de la condesa)

Omero Antonutti en el papel de Nicola Porpora

Marianne Basler en el papel de Condesa Mauer

Pier Paolo Capponi en el papel de Broschi

Graham Valentine en el papel de Federico, rey del Reino Unido

Jacques Boudet en el papel de Felipe V, rey de España

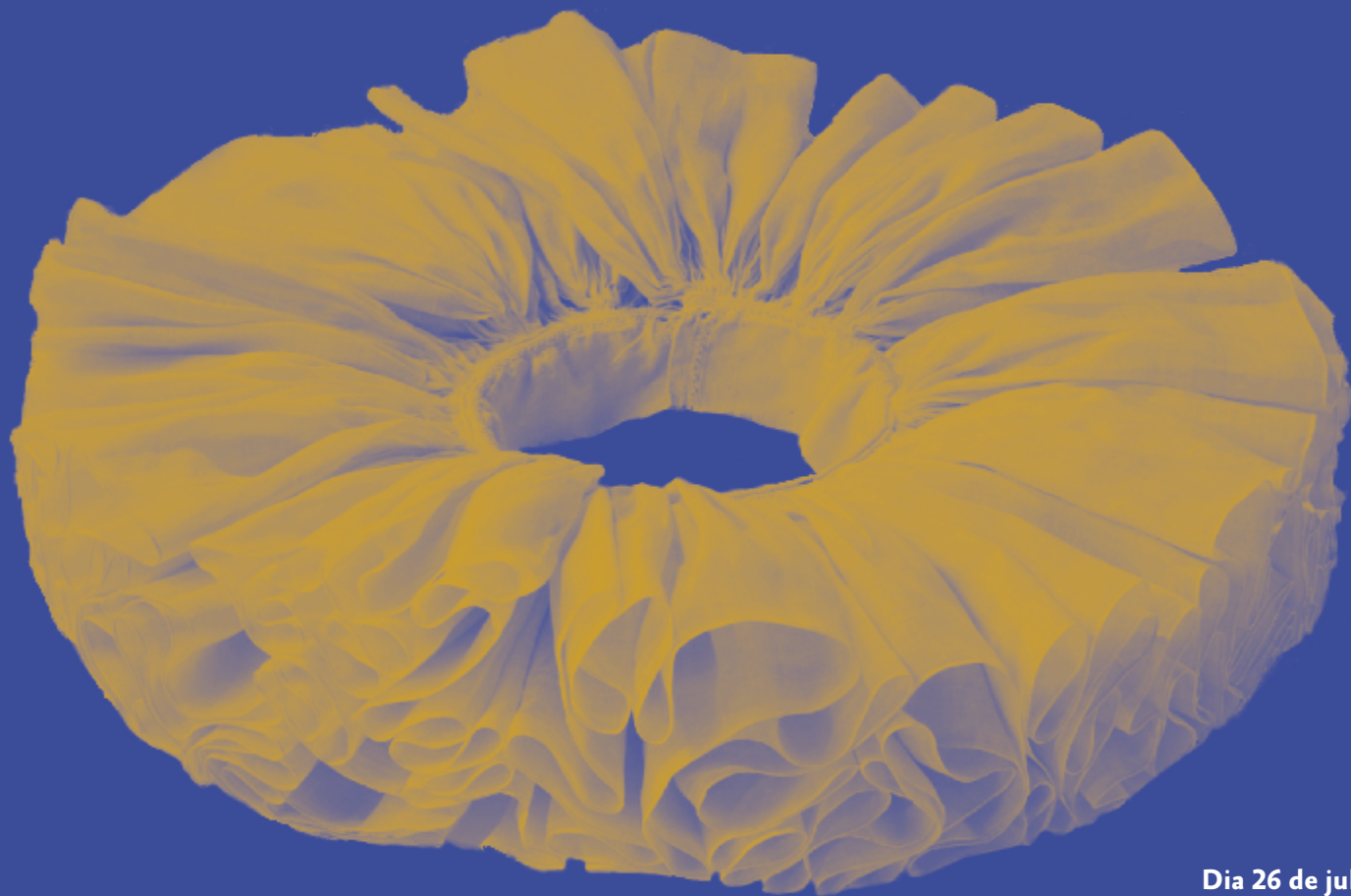
Delphine Zentout en el papel de joven admirador

Productora

Véra Belmont

Sinopsis

Farinelli fue el nombre artístico de Carlo Broschi, un célebre castrado que triunfó en la ópera en el siglo XVIII. Con 32 años y en la cumbre del éxito, Farinelli se retiró para cantar exclusivamente para Felipe V, rey de España (1700-1746). Doce años antes, Farinelli exhibe su talento musical en una plaza pública. Händel, el compositor oficial de la corte de Inglaterra, que ha asistido a la representación oculto en su carroza, propone a Farinelli que vaya a Londres. Este encuentro supone el inicio de una relación marcada por el odio y la admiración mutua. Tras rechazar las propuestas de Händel, Farinelli recorre Europa con su hermano. (FILMAFFINITY).

Dia 26 de juliol, divendres
Recorregut des de la Platja Nord
fins al Castell. 21:00 h.

Visitants (Vila-real)
Despertà Barroca

Fitxa artística

Dramatúrgia Sònia Alejo

Direcció Tomás Ibáñez

Ajudant de direcció Sergio Escuin

Intèrprets Joana Alfonso, Noe Arcos, Carlos T. Blanco,
Marta García, Juan Benavent, Paula Romero, Xavier Hedrosa

Espai Sonor Xavi Santillana. Laser disc

Espai escènic Thomas Valerie

Vestuari Elu Escribà

Gravacions Produccions La Formiga

Fotografia Silvia Negut

Comunicació Ana Burgos

Dotacions tècniques Tuix & Ross

Producció executiva Diana Cortés

Producció Visitants Escènica

Distribució Espai Vera

Sinopsi

Desfilada creativa amb xicotetes explosions artístiques de diferents disciplines escèniques que es realitza per a despertar en el públic l'interès pel contingut del Festival de Música Antiga i Barroca. Dirigida a totes les edats, esta creació es fonamenta en la relació directa amb les persones que compartixen l'espai, el temps i els estímuls barrocs que l'acompanyen.

Desfile creativo con pequeñas explosiones artísticas de diferentes disciplinas escénicas que se realiza para despertar en el público el interés por el contenido del Festival de Música Antigua y Barroca. Dirigida a todas las edades, esta creación se fundamenta en la relación directa con las personas que comparten el espacio, el tiempo y los estímulos barrocos que lo acompañan.

Visitants

Visitants transita per l'escena de carrer des de 1989 i des d'aleshores ha promogut la recerca de llenguatges escènics nous. Carrers, places, parcs, museus, ports, monuments, trens i estacions, hotels, parets, arbres i altres llocs singulars han sigut testimonis dels reptes i les experiències emocionals de les nostres creadores.

Les persones que configuren els nostres equips artístics són inquietes, crítiques, inconformistes i provocadores de emoció i, per a elles, l'espai públic i a l'aire lliure transcendeix el concepte de lloc físic convencional per a transformar-se en el llenç on dur a terme les seues creacions.

Tot al llarg d'aquest camí hem creat multitud de projectes de formats diferents, alternant i fent dialogar disciplines, amb els que hem recorregut ciutats d'alguns continents. Cada pas, cada creació, cada funció, cada èxit i, sobre tot, cada moment de crisi, són els pilars de la nostra evolució, sempre en equilibri incòmode, per no abandonar la nostra passió: la creació en l'espai públic.

Visitants transita por la escena callejera desde 1989 y siempre ha fomentado la búsqueda de nuevos lenguajes escénicos. Calles, plazas, parques, puertos, museos, monumentos, trenes, hoteles, paredes, árboles y otros lugares han sido testigos de los retos y de las experiencias emocionales de nuestras creadoras.

Las personas que configuran nuestros equipos artísticos son inquietas, críticas, inconformistas y provocadoras de emoción y, para ellas, el espacio público y al aire libre trasciende al concepto de lugar físico convencional para convertirse en el lienzo donde llevar a cabo sus creaciones.

Durante todo este camino hemos creado multitud de proyectos de diferentes formatos, alternando y haciendo dialogar disciplinas, que nos han acompañado por varios continentes. Cada paso, cada creación, cada función, cada éxito y, sobre todo, cada momento de crisis, son los pilares de nuestra evolución, siempre en equilibrio incómodo, para no abandonar nuestra pasión: la creación en el espacio público.

Dia 26 de juliol, divendres
Castell del Papa Luna. 22:30 h

Cor de Cambra Ad Libitum (València)
Lucentum XVI (Alacant)
Francesc Gamón, director del cor
Pere Saragossa, gaites, xeremies i direcció
Strela do dia

Cor de Cambra Ad Libitum

Francesc Gamón, direcció del cor

Lucentum XVI

Pere Saragossa, cornamuses, xeremies i direcció musical

Laia Puig, xeremies i sac de gemecs

Gebhard David, cornettos

Ricardo Ortiz i Joan Marín, sacabutxos

Carles Vallès, flautes i baixó

Carlos García-Bernalt, orgue positiu

Marc Vall, percussions

800 anys de cantigues de dona

لَيْلَةٌ رَائِعَةٌ / Una nit meravellosa / Laylat rayiea, moaxaja, Nuba Garíbat
Al-Huseyn [Bitâyhî

Como agradecer ben feito é cousa que muito val, de les Cantigues
d'Alfons X el Savi [CSM 235]

Santa Maria Strela do dia, cantiga d'Alfons X [CSM 100]

Imperayritz de la ciutat joyosa, Llibre vermell de Montserrat (1399)

La Fille Guillemin, ballo anònim dels cançoners de Montecassino
(1480-90) i El Escorial (1435-1460)

Propinan de Melyor, anònima del Cançoner de la Colombina
(1460-1480)

Nina e vina, anònima del Cançoner de la Colombina

Dinos Madre del doncel, Juan de Triana, inclosa al Cançoner de la
Colombina.

Morir non può il mio cuore, il Desiderio (1566), Maddalena Casulana
(c.1544-d.1583)

Maria dolce Maria, Primo Libro delle Musiche (1618), de Francesca
Caccini (1587-d.1641)

Tant lo seny y fantasia, contrafacta* d'Un sarao de la Chacona, (1644),
Joan Aranyés (c.1580-c.1650)

Chi desia di saper, Primo Libro (1618) de Francesca Caccini

Priego ad amore, op.1, (1644) de Barbara Strozzi

Dolcissimi respiri, o Il silentio nocivo, op.1, (1644) de Barbara Strozzi

Assi quen nono gradece faz falssidad e gran mal, motet de Pedro
Salinas Robles**

*Text del Sarao de Amor de Joan Timoneda (València. 1520-1583)

**Estrena i encàrrec del Festival de Música Antiga La Vila del Joy.

Cor de Cambra Ad Libitum / Lucentum XVI

Strela do dia

El Cor de cambra Ad libitum, guanyadors del Gran Premio Nacional de Cant coral 2023, junt al grup renaixentista Lucentum XVI, ens proposen un programa dedicat a la presència femenina en les cantigues des del segle XIII fins als nostres dies. El concert partirà d'una selecció de cantigues de Santa Maria d'Alfons el Savi i recorrerà diferents col·leccions de polifonia medieval i renaixentista i del primer barroc, amb obres d'excel·lents compositores com van ser Maddalena Casulana, Francesca Caccini i Barbara Strozzi. El salt fins als nostres dies el farem amb una cantiga polifònica (o motet) de nova creació encarregada a Pedro Salinas Robles. La seua obra utilitza el tema de la cantiga *Como agradecer ben-feito* (CSM 235), obra que recrea l'estada d'Alfons X a la ciutat de Requena, on a l'agost de 1273, a més de trobar-se amb Jaume I, va emmalaltir greument i, essent miraculosament sanat i lliurat de la mort per la intervenció de la Mare de Déu.

Sancta Maria, Strela do dia és el títol d'una de les cantigues més conegudes de la magna obra recopilada sota la regència d'Alfons X de Castella i Lleó, el savi. A través de les cantigues, a més de les lloances a Santa Maria, coneixem costums i episodis de dones de diferent condició i classe social, això sí, sota el prisma de la moralitzadora societat cristiana i masclista imperant en l'Europa tardomedieval.

Aquesta presència femenina té un punt en comú amb la contrastada influència poètica musical àrbiga andalusina en les cantigues, cultura en la qual van prodigar les *qiyan*, o esclaves cantaires, tant musulmanes (*sáqaliba*) com a cristianes (*rūmiyyat*) capturades en territori musulmà, formades primer a les escoles de la Meca i Medina, després de la Còrdova, Sevilla, Úbeda, Dénia...

Aquest concert, a més, commemora el 800 aniversari del naixement d'Alfons X (1221) posant en relleu cantigues de dones com a protagonistes al llarg dels segles XIII al XVII. Després d'una selecció de peces de contingut femení en importants col·leccions musicals medievals, com són les *Cantigas a Sancta Maria* i el *Llibre Vermell* de Montserrat, segueix un recull dels llibres de música del Renaixement relacionats amb les corts de Castella i Aragó, com són els cançoners de la Colombina,

Strela do dia

El Coro de cámara Ad libitum, ganadores del Gran Premio Nacional de Canto coral 2023, junto al grupo renacentista Lucentum XVI, nos proponen un programa dedicado a la presencia femenina en las cantigas desde el siglo XIII hasta nuestros días. El concierto partirá de una selección de cantigas a Santa María de Alfonso el Sabio y recorrerá diferentes colecciones de polifonía medieval y renacentista y del primero barroco, con obras de excelentes compositoras como fueron Maddalena Casulana, Francesca Caccini y Barbara Strozzi. El salto hasta nuestros días lo haremos con una cantiga polifónica (o motete) de nueva creación encargada a Pedro Salinas Robles. Su obra utiliza el tema de la cantiga *Como agradecer bien-feito* (CSM 235), obra que recrea la estancia de Alfonso X en la ciudad de Requena, donde en agosto de 1273, además de encontrarse con Jaime I, enfermó gravemente siendo milagrosamente sanado y librado de la muerte por la intervención de la Virgen María.

Sancta Maria, Strela do día es el título de una de las cantigas más conocidas de la magna obra recopilada bajo la regencia de Alfonso X de Castilla y León, el sabio. A través de las cantigas, además de las alabanzas a Santa María, conocemos costumbres y episodios de mujeres de diferente condición y clase social, eso sí, bajo el prisma de la moralizadora sociedad cristiana y machista imperante en la Europa tardomedieval.

Esta presencia femenina tiene un punto en común con la contrastada influencia poética musical árabe andalusí en las cantigas, cultura en la cual se prodigaron las *qiyan*, o esclavas cantoras, tanto musulmanas (*sáqaliba*) como cristianas (*rūmiyyat*) capturadas en territorio musulmán, formadas primero en las escuelas de la Meca y Medina, después en la de Córdoba, Sevilla, Úbeda, Dénia...

Este concierto, además, conmemora el 800 cumpleaños del nacimiento de Alfonso X (1221) poniendo de relieve cantigas de mujeres como protagonistas a lo largo de los siglos XIII al XVII. Después de una selección de piezas de contenido femenino en importantes colecciones musicales medievals, como son las *Cantigas a Sancta Maria* y el *Llibre Roig* de Montserrat, sigue una compilación de los libros de música del

Cor de Cambra Ad Libitum / Lucentum xvi

El Escorial i Montecassino. Els segles XVI i XVII estan representats les compositores Mad contrafacta d'una xacona del lleidatà Joan Aranyés amb text de l'escriptor valencià Joan Timoneda.

D'altra banda, una de les cantigues que obrin el concert, *Como agradecer ben feito é cousa que muito val* (CSM 235), narra l'estada d'Alfons X a la ciutat, hui valenciana i fins al segle XIX castellana, de Requena. La mateixa cantiga ens explica que allí el monarca va emmalaltir greument, però va ser sanat i lliurat de la mort per obra miraculosa de la verge Maria. Altres fonts ens indiquen que, en aquella visita, el savi es va trobar amb el seu sogre Jaume I d'Aragó per a negociar sobre els territoris arrabassats a les taifes d'Al-Àndalus. I és aquesta cantiga 235 la que inspira Pedro Salinas Robles la composició d'*Assim quen nono gradece faç falsidad e gran mal*, motet per a 2 sopranos, contralt, 2 tenors, baix, corneto, 2 xeremies, 2 sacabutxos, baixó i orgue.

Ad libitum

Ad Libitum és el cor de cambra de l'Escola Coral Veus Junes (Quart de Poblet, València), integrat per joves amb una sòlida formació musical i vocal. El seu repertori abraça des de la polifonia clàssica fins les creacions del segle XXI, tant a cappella com amb acompanyament instrumental. Ha interpretat *El Messies* d'Händel en versió íntegra en diverses ocasions, així com altres grans obres com ara *La Passió segons Sant Mateu* de Bach, *Vesperae solennes de Confessore* i *Rèquiem* de Mozart, el *Magnificat* de Rutter i el ballet *Les Biches* de Poulenc. Va debutar com a cor d'òpera a *La Flauta Màgica* i ha oferit concerts en importants auditoris i en espais històrics, com ara el Castell de Manzanares El Real (Madrid) o la basílica de Santa Maria del Popolo de Roma (Itàlia). Ha participat com agrupació resident al festival Early Music Morella (2019), sota la direcció de Marco García de Paz, i a l'Acadèmia de Capella de Ministrers. Els últims anys ha interpretat el *Officium defunctorum* de Tomás Luis de Victoria, en col·laboració amb el grup especialitzat en música antiga Musica Ficta, sota la direcció de Raúl Mallavibarrena, i ha participat en la representació teatral *Èdip rei*, de la companyia Bambalina Teatre Practicable, en el context de

Renacimiento relacionados con las cortes de Castilla y Aragón, como son los cancioneros de la Colombina, El Escorial y Montecassino. Los siglos XVI y XVII están representados por las compositoras Maddalena Casulana, Francesca Caccini y Barbara Strozzi, además de una contrafacta de una chacona del leridano Joan Aranyés con texto del escritor valenciano Joan Timoneda.

Por otro lado, una de las cantigas que abren el concierto, *Como agradecer bien feito é cousa que muito vale* (CSM 235), narra la estancia de Alfonso X en la ciudad, hoy valenciana y hasta el siglo XIX castellana, de Requena. La misma cantiga nos explica que allí el monarca enfermó gravemente, pero fue sanado y librado de la muerte por obra milagrosa de la virgen María. Otras fuentes nos indican que, en aquella visita, el sabio se encontró con su suegro Jaime I de Aragón para negociar sobre los territorios arrebatados a las taifas de Al-Andalus. Y es esta cantiga 235 la que inspira a Pedro Salinas Robles la composición de *Assim quen nono gradece faz falsidad e grande mal*, motete para 2 sopranos, contralto, 2 tenores, bajo, corneto, 2 chirimías, 2 sacabuches, bajón y órgano.

Ad libitum

Ad libitum es el coro de cámara de la Escuela Coral Veus Junes (Quart de Poblet, València), integrado por jóvenes con una sólida formación musical y vocal. Su repertorio abraza desde la polifonía clásica hasta las creaciones del siglo XXI, tanto a cappella como con acompañamiento instrumental. Ha interpretado *El Mesías* de Händel en versión íntegra en varias ocasiones, así como otras grandes obras como por ejemplo *La Pasión según Sant Mateo* de Bach, *Vesperae solennes de Confessore* y *Requiem* de Mozart, el *Magnificat* de Rutter y el ballet *Les Biches* de Poulenc. Debutó como coro de ópera en *La Flauta Mágica* y ha ofrecido conciertos en importantes auditorios y en espacios históricos, como por ejemplo lo Castillo de Manzanares La Real (Madrid) o la basílica de Santa Maria del Popolo de Roma (Italia). Ha participado como agrupación residente en el festival Early Music Morella (2019), bajo la dirección de Marco García de Paz, y en la Academia de Capella de Ministrers. Los últimos años ha interpretado el *Officium defunctorum* de

Cor de Cambra Ad Libitum / Lucentum xvi

la 40a edició del festival Sagunt a escena i baix la direcció de Jaume Policarpo.

Compta al seu palmarès amb alguns dels premis més importants del panorama nacional, d'entre els quals destaquen el Gran Premi Nacional de Cant Coral (2017 i 2023), el primer premi, el premi del públic i el premi especial FIRACOR al Certamen Coral Fira de Tots Sants de Cocentaina (2015 i 2016), el primer premi al Certamen Coral d'Ejea de los Caballeros (2022), el segon premi al Concurs Nacional de Corals Antonio José de Burgos (2015), el segon premi Lira Marinera de Plata al Certamen de la Cançó Marinera de San Vicente de la Barquera (2014 i 2016) i la menció d'honor al Certamen Internacional d'Havaneres i Polifonia de Torre Vieja (2016). El seu primer disc *–Esencia–* ha estat guardonat amb el Premi del Públic als Premis Carles Santos de la Música Valenciana 2020.

Lucentum xvi

Grup de ministrers dirigit per Pere Saragossa, creat per a interpretar i difondre el ric i variat repertori musical del Renaixement. Les bandes d'instruments de vent, amb el nom d'alta capella, es van estendre per ciutats i viles d'Europa als segles xv i xvi. La funció principal dels ministrers dins de la litúrgia era la d'acompanyar la música vocal, doblant les veus. En l'àmbit civil, l'alta capella s'encarregava d'interpretar danses, cançons populars, i les peces èpiques o d'amor d'origen cortesà i popular.

Entre les actuacions de Lucentum xvi destaquen les realitzades a Bari i Molfetta dins del Festival Anima mea de la Puglia (Itàlia), Vespres Musicals del Monestir de Pedralbes a Barcelona, Festival de Música Antiga dels Pirineus, Festival Serenates de la Universitat de València, Festival de Música Antiga de Morella, Clàssics en la Frontera a la Ribagorça, Festival de Músicas Contemplativas de Santiago de Compostela, Festival de Música Sacra de Benicàssim, Festival de Música Antiga i Barroca de Peníscola.

En 2021 han publicat el primer treball discogràfic amb el títol *El Cantoral del Monestir de Santa Maria de la Murta d'Alzira*, disc del que la

Tomás Luis de Victoria, en colaboración con el grupo especializado en música antigua Musica Ficta, bajo la dirección de Raúl Mallavibarrena, y ha participado en la representación teatral *Edipo rey*, de la compañía Bambalina Teatro Practicable, en el contexto de la 40.ª edición del festival Sagunt a escena y bajo la dirección de Jaume Policarpo.

Cuenta en su palmarés con algunos de los premios más importantes del panorama nacional, de entre los cuales destacan el Grand Premio Nacional de Canto Coral (2017 y 2023), el primer premio, el premio del público y el premio especial FIRACOR en el Certamen Coral Fira de Tots Sants de Cocentaina (2015 y 2016), el primer premio en el Certamen Coral de Ejea de los Caballeros (2022), el segundo premio en el Concurso Nacional de Corales Antonio José de Burgos (2015), el segundo premio Lira Marinera de Plata en el Certamen de la Canción Marinera de San Vicente de la Barquera (2014 y 2016) y mención de honor en el Certamen Internacional de Habaneras y Polifonía de Torre Vieja (2016). Su primer disco *–Esencia–* ha sido galardonado con el premio del Público en los Premios Carles Santos de la Música Valenciana 2020.

Lucentum xvi

Grupo de ministriles dirigido por Pere Saragossa, creado para interpretar y difundir el rico y variado repertorio musical del Renacimiento. Las bandas de instrumentos de viento, con el nombre de alta capilla, se extendieron por ciudades y villas de Europa en los siglos xv y xvi. La función principal de los ministriles dentro de la liturgia era la de acompañar la música vocal, doblando las voces. En el ámbito civil, la alta capilla se encargaba de interpretar danzas, canciones populares, y las piezas épicas o de amor de origen cortesano y popular.

Entre las actuaciones de Lucentum xvi destacan las realizadas en Bari y Molfetta dentro del Festival Anima mea de Puglia (Italia), Vísperas Musicales del Monasterio de Pedralbes en Barcelona, Festival de Música Antigua de los Pirineos, Festival Serenates de la Universitat de València, Festival de Música Antigua de Morella, Clàssics en la Frontera en la Ribagorça, Festival de Músicas Contemplativas de

Cor de Cambra Ad Libitum / Lucentum xvi

crítica especialitzada ha dit «La ejecución es absolutamente exquisita, llena de equilibrio en las excelentes voces y los instrumentos (...). El disco es una joya, tanto por la interpretación como por la inédita y bella polifonía y por la documentación.» (Manuel de Lara Ruiz, Revista *Scherzo*, juny 2021).

Pedro Salinas Robles

Pedro Salinas Robles va estudiar clarinet a la seva natal Requena i els conservatoris de Buñol, València i Rotterdam. En aquest últim conservatori, a més de graduar-se en clarinet (cum laude) amb Ab Vos i Walter Boeykens, es gradua en direcció d'orquestra (excel·lent) amb Dan Admiraal i Arie van Beek.

Ha dirigit com a titular, entre d'altres, les bandes Ateneu Musical de la Vila Joiosa, Muro d'Alcoi, Requena i Benidorm; i com a diirector convidat, la Jove Orquestra de la Comunitat Valenciana, Netherland Studenten Kamer Orkest, Banda Municipal de Palma de Mallorca, Orquestra Simfònica del Conservatori de Rotterdam. A més, és professor de l'Orquestra del Conservatori Professional Municipal de Benidorm.

Des de 2020 es dedica plenament a la composició, realitzant una intensa activitat fruit de la qual ha rebut el 2021 una Menció Especial al Concurs Internacional de Composició per a banda de Nova Ligure a Itàlia, un 3er premi al Concurs Internacional de Composició per a Quartets de Corda de la Universitat Tecnològica de Mara a Malàisia per la seva obra *Pandemic Tales* i, el 2022, un 2n premi en la modalitat d'Orquestra Simfònica al Concurs Internacional de Composició de Viena (Àustria) que organitza el Conservatori Franz Schubert; i un 4rt premi del concurs internacional de composició Maestros Vision Awards a Pequín (Xina).

Santiago de Compostela, Festival de Música Sacra de Benicasim, Festival de Música Antigua y Barroca de Peñíscola.

En 2021 han publicado el primer trabajo discográfico con el título *Cantoral del Monasterio de Santa Maria del Arrayán d'Alzira*, disco del que la crítica especializada ha dicho «La ejecución es absolutamente exquisita, llena de equilibrio en las excelentes voces y los instrumentos (...). El disco es una joya, tanto por la interpretación como por la inédita y bella polifonía y por la documentación.» (Manuel de Lara Ruiz, *Scherzo*, junio 2021).

Pedro Salinas Robles

Pedro Salinas Robles estudió clarinete en su Requena natal y en los conservatorios de Buñol, València y Róterdam. En este último conservatorio además de graduarse en clarinete (cum laude) con Ab Os y Walter Boeykens, se gradúa en dirección de orquesta (excelente) con Dan Admiraal y Arie van Beek.

Ha dirigido como titular, entre otras, las bandas Ateneo Musical de Villajoyosa, Muro de Alcoy, Requena y Benidorm; y como director invitado, la Joven Orquesta de la Comunidad Valenciana, Netherland Studenten Kamer Orkest, Banda Municipal de Palma de Mallorca, Orquesta Sinfónica del Conservatorio de Róterdam. Además, es profesor de la Orquesta del Conservatorio Profesional Municipal de Benidorm.

Desde 2020 se dedica plenamente a la composición, realizando una intensa actividad fruto de la cual ha recibido en 2021 una Menció Especial en el Concurso Internacional de Composición para banda de Novi Ligure en Italia, un 3.º premio en el Concurso Internacional de Composición para Cuartetos de cuerda de la Universidad Tecnológica de Mara en Malasia por su obra *Pandemic Tales* y, en 2022, un 2.º premio en la modalidad de Orquesta Sinfónica en el Concurso Internacional de Composición de Viena (Austria) que organiza el Conservatorio Franz Schubert; y un 4.º premio del concurso internacional de composición Maestros Vision Awards en Pekín (China).

**Dia 27 de juliol, dissabte
Castell del Papa Luna. 22:30 h**

**Armonico Consort (Anglaterra)
Christopher Monks, director artístic
Dido i Enees de Henry Purcell
(òpera en versió de concert)**

Dido i Enees de Henry Purcell

Armonico Consort

Dido – Hannah Fraser Mackenzie

Aeneas – Alex Jones

Belinda – Eloise Irving

Bruixes – Eloise Irving & Laura Morretto

Mariner – Gareth Edmonds

Kelly McCusker, violí

Edmund Taylor, violí

Joanne Miller, viola

Claudine Cassidy, violoncel

Jonatan Bought, tiorba

Christopher Monks, clavecí i direcció

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)

Stabat Mater

Cujus Animam

Quis et Homo

Fac, ut ardeat Cor Meum

Inflammatum et Ascensus

Quando Corpus

Eloise Irving, Hannah Fraser Mackenzie, sopranos

Francis Gush, alto

Henry Purcell (1659-1695)

Dido and Aeneas

Obertura

Acte 1

Scene: The palace

No. 1 Song and Chorus 'Shake the cloud from off your brow' - Belinda

No. 2 Song 'Ah! Belinda I am pressed with torment' - Dido

No. 3 Recit 'Grief increases by concealing' - Belinda, Dido

No. 4 Chorus 'When monarchs unite'

No. 5 Recit 'Whence could so much virtue spring' - Dido

No. 6 Duet and Chorus 'Fear no danger to ensue' - Belinda, 2nd Woman

No. 7. Recit 'See, see your royal guest appears' - Belinda, Aeneas, Dido

No. 8 Chorus 'Cupid only throws the dart'

No. 9 Recit 'If not for mine, for Empire's sake' - Aeneas

No. 10 Air 'Pursue thy conquest, Love' - Belinda

No. 11 Chorus 'To the hills and the vales'

No. 12 The Triumphant Dance

Dido i Enees de Henry Purcell

Scene: The Cave

No. 13 Prelude for the witches 'Wayward sisters' - Sorceress, 1st Witch

No. 14 Witches Chorus 'Harm's our delight'

No. 15 Recit 'The Queen of Carthage' - Sorceress No. 16 Chorus
'Ho Ho Ho'

No. 17 Recit 'Ruin'd ere the set of sun' - 1st Witch, 2nd Witch,
Sorceress

No. 18 Chorus 'Ho Ho Ho'

No. 19 Duet 'But, ere we this perform' - 1st Witch, 2nd Witch

No. 20 Chorus 'In our deep vaulted cell'

No. 21 Echo dance of the furies

Acte 2

No. 22 Ritornelle

Scene: The Grove

No. 23 Song and Chorus 'Thanks to these lonesome vales' - Belinda

No. 24 Song 'Oft she visits this loved mountain' - Attendant

No. 25 Recit 'Behold, upon my bended spear' - Aeneas, Dido

No. 26 Song and Chorus 'Haste, haste to town' - Belinda

No. 27 Recit 'Stay Prince!' - Spirit, Aeneas

Acte 3

No. 28 Prelude and Chorus 'Come away, fellow sailors' - 1st Sailor

No. 29 The Sailor's Dance

No. 30 Recit 'See, see, the flags and streamers curling' - Sorceress,
1st Witch, 2nd Witch

Song 'Our next motion must be to storm' - Sorceress

No. 31 Chorus 'Destruction's our delight'

No. 32 The Witches' Dance

No. 33 Recit 'Your counsel, all is urg'd in vain' - Dido, Belinda, Aeneas

No. 34 Recit 'But death, alas! I cannot shun' - Dido

No. 35 Chorus 'Great minds against themselves conspire'

No, 36 Recit 'Thy hand. Belinda' - Dido

No. 37 Song 'When I am laid in Earth' (Dido's Lament) - Dido

No. 38 Chorus 'With drooping wings'

Armonico Consort

Armonico Consort es va fundar el 2001, va ser creat per Christopher Monks i un grup de col·legues universitaris amb una passió compartida per la música que va des del Renaixement fins al Barroc, juntament amb noves i inusuals maneres de presentar els seus concerts.

El públic semblava apreciar el seu enfocament imaginatiu, i en la majoria dels concerts en els primers anys van penjar el cartell de «No hi ha entrades».

«Això ens va donar ànims, energia i confiança en nosaltres mateixos per a continuar i fer més, també per a prendre més riscos amb la nostra programació, i continuar experimentant», diu Christopher.

Les idees van continuar fluint, igual que els títols ocurrents («molts d'ells van ser ideats en el pub»), inclosos els programes *Naked Byrd* i *Supersize Polyphony* i les òperes de recent creació *Monteverdi's Flying Circus*, *Too Hot to Handel* i *Baroque Around the Block*.

Els seus horitzons es van ampliar per a incloure repertori posterior, però, en el fons, es van mantenir fidels a la música del barroc i el renaixement, incloses algunes gemmes rarament escoltades, realitzades pels millors cantants i intèrprets d'instruments d'època.

«Ens preocupem molt per elaborar programes amb la major quantitat de música poc coneguda possible, i trobar formes noves i imaginatives de portar aquesta música al públic. Estic particularment orgullós de *Supersize Polyphony*, on interpretem obres de 40 i fins a 60 veus de Tallis i Striggio, intercalats amb Hildegard von Bingen». Aquest programa va suposar per al grup la seva primera crítica 5 estrelles, de *The Times*, a la qual li van seguir moltes més.

Entre altres esdeveniments notables, destaquen el seu debut en el Wigmore Hall en 2003, l'aparició en el Hampton Court Palace Festival amb la violinista Nicola Benedetti (començant una amistat musical que encara es manté), la interpretació de *La Flauta Màgica* de Mozart en el Barbican i les primeres interpretacions de la música de Francesco Scarlatti a Itàlia (Nàpols) i Tel Aviv.

Armonico Consort impulsa des de la seva creació, i paral·lelament a la seva labor interpretativa, un programa educatiu que considera fonamental. Actualment abasta sis cors de graduats escolars i un programa

Armonico Consort comenzó su andadura en 2001, creado por Christopher Monks y un grupo de colegas universitarios con una pasión compartida por la música que va desde el Renacimiento hasta el Barroco, junto con nuevas e inusuales maneras de presentar sus conciertos.

El público parecía apreciar su enfoque imaginativo, y en la mayoría de los conciertos en los primeros años colgaron el cartel de «No hay entradas».

«Eso nos dio confianza, energía y confianza en nosotros mismos para continuar y hacer más, también para tomar más riesgos con nuestra programación, y seguir experimentando», dice Christopher.

Las ideas siguieron fluyendo, al igual que los títulos ocurrentes («muchos de ellos fueron ideados en el pub»), incluidos los programas *Naked Byrd* y *Supersize Polyphony* y las óperas de reciente creación *Monteverdi's Flying Circus*, *Too Hot to Handel* y *Baroque Around the Block*.

Sus horizontes se ampliaron para incluir repertorio posterior, pero, en el fondo, se mantuvieron fieles a la música del barroco y el renacimiento, incluidas algunas gemas raramente escuchadas, realizadas por los mejores cantantes e intérpretes de instrumentos de época.

«Nos preocupamos mucho por elaborar programas con la mayor cantidad de música poco conocida posible, y encontrar formas nuevas e imaginativas de llevar esta música al público. Estoy particularmente orgulloso de *Supersize Polyphony*, donde interpretamos obras de 40 y hasta 60 voces de Tallis y Striggio, intercalados con Hildegard von Bingen». Este programa le valió al grupo su primera crítica 5 estrellas, de *The Times*, a la cual le siguieron muchas más.

Entre otros eventos notables, destacan su debut en el Wigmore Hall en 2003, la aparición en el Hampton Court Palace Festival con la violinista Nicola Benedetti (comenzando una amistad musical que aún se mantiene), la interpretación de *La Flauta Mágica* de Mozart en el Barbican y las primeras interpretaciones de la música de Francesco Scarlatti en Italia (Nápoles) y Tel Aviv.

Armonico Consort impulsa desde su creación, y paralelamente a su labor interpretativa, un programa educativo que considera

Armonico Consort

de creació de cors a l'escola, que capacita als mestres com a directors de cor, deixant així un fort llegat en cada col·legi. Aquest impuls a la creació de cors es va convertir en la columna vertebral d'AC Academy, arribant a 15000 nens a l'any. Per a 2020, Armonico Consort es va marcar com a objectiu crear 300 cors de nens i 300 nous directors de cor.

Des que formem un cor en el lloc de treball amb el nostre patrocinador Phillips 66 fa quatre anys, s'han constatat els efectes positius de cantar en cors, especialment en el lloc de treball. Això ha tingut un efecte increïble en la salut mental i el benestar dels treballadors, incloent major positivitat, treball en equip i ajuda en la recuperació de malalties com la depressió.

En 2018 crearem The Voice Squad, en col·laboració amb Arts Council England i l'ajuntament de Coventry. A partir de 2019 es va ampliar a tot el país. El nostre objectiu va ser tenir més de 2000 empleats cantant en un cor totes les setmanes a finalitats de 2020.

Armonico Consort compta amb Dame Judi Dench, Jeremy Irons, Nicola Benedetti, Sir Willard White, Ian Bostridge i Catrin Finch entre els seus molts artistes convidats. Ha desenvolupat relacions amb grans sales de concert de tot el Regne Unit i els seus enregistraments apareixen regularment en BBC Ràdio 3, Classic FM i emissores de ràdio de tot el món.

fundamental. Actualmente abarca seis coros de graduados escolares y un programa de creación de coros en la escuela, que capacita a los maestros como directores de coro, dejando así un fuerte legado en cada colegio. Este impulso a la creación de coros se convirtió en la columna vertebral de AC Academy, llegando a 15 000 niños al año. Para 2020, Armonico Consort se marcó como objetivo crear 300 coros de niños y 300 nuevos directores de coro.

Desde que formamos un coro en el lugar de trabajo con nuestro patrocinador Phillips 66 hace cuatro años, se han constatado los efectos positivos de cantar en coros, especialmente en el lugar de trabajo. Esto ha tenido un efecto increíble en la salud mental y el bienestar de los trabajadores, incluyendo mayor positividad, trabajo en equipo y ayuda en la recuperación de enfermedades como la depresión.

En 2018 creamos The Voice Squad, en colaboración con Arts Council England y el ayuntamiento de Coventry. A partir de 2019 se amplió a todo el país. Nuestro objetivo fue tener más de 2000 empleados cantando en un coro todas las semanas a fines de 2020.

Armonico Consort cuenta con Dame Judi Dench, Jeremy Irons, Nicola Benedetti, Sir Willard White, Ian Bostridge y Catrin Finch entre sus muchos artistas invitados. Ha desarrollado relaciones con grandes salas de concierto de todo el Reino Unido y sus grabaciones aparecen regularmente en BBC Radio 3, Classic FM y emisoras de radio alrededor del mundo.

Dia 28 de juliol, diumenge
Castell del Papa Luna. 22:30 h

Capella de Ministrers (València)
Carles Magraner, violes d'arc i direcció
Regina

Capella de Ministrers

Carles Magraner

Beatriz Lafont, veu
Èlia Casanova, veu
David Antich, flautes
Sara Águeda, arpa
Jota Martínez, viola de roda / cítola / llaüt
Eduard Navarro, cornamusa i llaüt
Pau Ballester, percussió
Carles Magraner, violes d'arc i direcció

LA TRADICIÓ TROVADORESCA I L'ART ANTIC

De Violant d'Hongria (1235-1251) a Maria Elionor de Portugal (1347-1348)

Anònim (Ms Vallbona)	Ave Maria dulcis et pia. Rondellus
Adam de la Halle	Robins m'aime. Jeu de Robin et Marion
Karolus, Iherusalem et Sicilie rex	Dum suprema melodia. Prosa
Walther von der Vogelweide	Nu alrest. Palästinalied
Anònim (Ms 1 Orfeó Català)	Potestati magni maris. Conductus
Anònim (Codex Las Huelgas)	Ave regina celorum. Motet
Guillaume de Machaut	Douce dame jolie. Virelai

L'ART DE LA SUBTILITAT

D'Elionor de Sicília (1349-1375) a Margarida de Prades (1409-1410)

Jacopo da Bologna	Un bel sparver. Madrigal
Anònim	Or sus, vous dormés trop. Virelai
Johannes Graneti	Summe clementissime. Kyrie
Anònim	Pangat chorus in hac die. Prosa

DE L'EDAT MITJANA AL RENAIXEMENT

D'Elionor d'Alburquerque (1412-1416) a Germana de Foix (1505-1516)

Anònim	Belfiore & amoroso. La Spagna. Dança
Pere Oriola	O vos homines qui transitis. Barzelletta
Anònim (Cancionero de Palacio)	Alburquerque, Alburquerque. Romance
Luis Milán	O gelosia, d'amanti orribile freno. Sonet
Juan del Encina	Una sañosa porfia. Romance

Capella de Ministrers

De Violant d'Hongria a Germana de Foix (1235-1516): l'entorn musical de les reines d'Aragó.

En les múltiples històries que circulen sobre la música occidental la dona és la gran absent, per la mínima atenció que es presta a les compositoras i perquè s'oblida que sense la seua presència, en qualitat d'escoltant i d'interpret, el curs de la música haguera sigut un altre. Així, quan es parla dels trobadors, es destaca el fet d'haver estat al servei de tal o tal altre membre de la noblesa masculina, tot i que les seues composicions foren especialment dirigides a l'esposa del seu ocupador, a la qual d'haver-li desagradat haguera obligat a l'acomiadament de l'artista. Si del que es parla és de joglars i ministrers, interprets per excel·lència del repertori medieval secular, no s'entén la seua tasca sense la col·laboració de dones de veus cristal·lines, de virtuoses de l'arpa o d'àgils dansaires. Si de l'edat mitjana passem al Renaixement, no va haver-hi sonador de laúd o de viola de renom que no es convertira en el músic de cambra predilecte de la senyora de la cort on servia, encara que figure adscrit a la casa de l'espòs la riquesa del qual procedia, no poques vegades, del dot o l'herència aportada per ella al matrimoni.

Davant el que és un fet constatat i constatable, ens sorprén el que fins hui, mai s'haja dedicat una proposta musical a aquelles dones que, encara de manera indirecta, van permetre que el curs de la Història de la música transcorreguera per aquells llits que l'han convertida en un dels llegats de major envergadura del patrimoni artístic de la humanitat. A manera de particular homenatge a aquelles dones, dediquem el nostre treball a un molt selecte i influent col·lectiu, el format pels qui van ser reines d'Aragó a partir del naixement, a principis del segle XIII, d'una consciència territorial en els diferents regnes de la Corona, fins 1516 coincidint amb la seua fusió amb la de Castella. El repertori ha sigut seleccionat sobre la base de la seua circulació al voltant de les nostres protagonistes en les diferents etapes de la seua vida, inclosa aquella en la qual algunes van quedar vídues, donant prioritat al de font aragonesa quan això ha sigut possible.

De Violante de Hungría a Germana de Foix (1235-1516): el entorno musical de las reinas de Aragón.

En las múltiples historias que circulan sobre la música occidental la mujer es la gran ausente, por la mínima atención que se presta a las compositoras y porque se olvida que, sin su presencia en calidad de escuchante y de intérprete, el curso de la música hubiera sido muy diferente. Así, cuando se habla de trovadores, se destaca el hecho de haber estado al servicio de tal o cual miembro de la nobleza masculina, a pesar de que sus composiciones fueron especialmente dirigidas a la esposa de su empleador, a la cual, de haberle desagradado, hubiera obligado al despido de la artista. Si de quien se habla es de juglares y ministriles, intérpretes por excelencia del repertorio medieval secular, no se entiende su labor sin la colaboración de mujeres de voces cristalinas, de virtuosas del arpa o de ágiles danzantes. Si de la Edad Mediana pasamos al Renacimiento, no hubo sonador de laúd o de viola de renombre que no se convirtiera en el músico de cámara predilecto de la señora de la corte donde servía, aunque figurara adscrito a la casa del esposo, la riqueza del cual procedía no pocas veces- de la dote o la herencia aportada por ella al matrimonio.

Ante el que es un hecho constatado y constatable, nos sorprende que hasta hoy nunca se haya dedicado una propuesta musical a aquellas mujeres que, aunque de manera indirecta, permitieron que el curso de la historia de la música transcurriera por aquellas camas que la han convertido en uno de los legados de mayor envergadura del patrimonio artístico de la humanidad. A manera de particular homenaje a esas mujeres, dedicamos nuestro trabajo a un muy selecto e influyente colectivo, el formado por quienes fueron reinas de Aragón a partir del nacimiento, a principios del siglo XIII, de una conciencia territorial en los diferentes reinos de la Corona, hasta 1516 coincidiendo con su fusión con la de Castilla. El repertorio ha sido seleccionado en base a su circulación en torno a nuestras protagonistas en las diferentes etapas de su vida, incluida aquella en la cual algunas quedaron viudas, dando prioridad al de fuente aragonesa cuando esto ha sido posible.

Capella de Ministrers

Capella de Ministrers

Des de la seua creació l'any 1987, el grup Capella de Ministrers, sota la direcció de Carles Magraner, ha desenvolupat una important tasca investigadora i musicològica en favor del patrimoni musical espanyol, des de l'edat mitjana fins al segle XIX. El resultat, transformat en testimoni musical, conjuga a la perfecció tres factors clau: el rigor històric, la sensibilitat musical i, molt especialment, un incontenible desig de comunicar-nos i fer-nos partícips d'aquestes experiències.

L'activitat concertística de la formació ha sigut molt intensa des de l'inici de la seua activitat, actuant a les millors sales de música d'Espanya la seua projecció és també internacional. L'ensemble ha realitzat més de 1500 concerts en els cinc continents.

Aquesta trajectòria d'estudi i recuperació de la música antiga ha quedat arrel·legada en els discos que ha gravat per a EGT, Blau, Auvidis i CDM, segell discogràfic exclusiu de Capella de Ministrers, obtenint molt bones crítiques per part de la premsa especialitzada, a més de premis i distincions entre les quals destaquen Millor Producció Discogràfica atorgat pel Ministeri de Cultura, Premi Important de l'editorial Premsa Valenciana, el Premi Cívic 2008 d'Almussafes-Ribera Baixa, el distintiu segell de qualitat de la GVA Mediterranean Musix i el Premi Internacional de Música Clàssica (ICMA) en la categoria de Música Antiga en dues ocasions, una en 2018 pel seu disc *Quattrocento* i la segona en 2023 pel *El collar de la paloma*, a més de quedar finalista per *Super Lamentationes* en 2021. Destaca també el Premi Carles Santos de la Música Valenciana 2018 al millor disc de recuperació de patrimoni per *La ruta de la seda*.

La seua activitat ha anat més enllà de l'estrictament musical, realitzant incursions en les arts escèniques en col·laboració amb reconeguts directors com Àlex Rigola, Juli Leal, Vicent Genovés, Jaume Martorell i Bigas Lluna; amb coreògrafs com Santiago Sempere, amb el Cor de la Generalitat Valenciana, amb músics d'altres disciplines com Joan Enric Lluna o Miguel Marín, fins i tot amb reconeguts artistes del panorama contemporani com Isabel Muñoz, Eva Lootz o Carmen Calvo.

Capella de Ministrers

Desde su creación el año 1987, el grupo Capella de Ministrers, bajo la dirección de Carles Magraner, ha desarrollado una importante tarea investigadora y musicológica en favor del patrimonio musical español, desde el medievo hasta el siglo XIX. El resultado, transformado en testimonio musical, conjuga a la perfección tres factores clave: el rigor histórico, la sensibilidad musical y, muy especialmente, un incontenible deseo de comunicarnos y hacernos partícipes de estas experiencias.

La actividad concertística de la formación ha sido muy intensa desde el inicio de su actividad, recorriendo las mejores salas de música de España, su proyección es también internacional. El ensemble ha realizado más de 1500 conciertos en los cinco continentes.

Esta trayectoria de estudio y recuperación de la música antigua ha quedado recogida en los discos que ha grabado para EGT, Blau, Auvidis y CDM, sello discográfico exclusivo de Capella de Ministrers, obteniendo muy buenas críticas por parte de la prensa especializada, además de premios y distinciones entre las que destacan Mejor Producción Discográfica otorgado por el Ministerio de Cultura, Premio Importante de la editorial Prensa Valenciana, el Premio Cívico 2008 de Almussafes-Ribera Baixa, el distintivo sello de calidad de la GVA Mediterranean Musix y el Premio Internacional de Música Clásica (ICMA) en la categoría de Música Antigua en dos ocasiones, una en 2018 por su disco *Quattrocento* y la segunda en 2023 por *El collar de la paloma*, además de quedar finalista por *Super Lamentationes* en 2021. Destaca también el Premio Carles Santos de la Música Valenciana 2018 al mejor disco de recuperación de patrimonio por *La ruta de la seda*.

Su actividad ha ido más allá de lo estrictamente musical, realizando incursiones en las artes escénicas en colaboración con reconocidos directores como Àlex Rigola, Juli Leal, Vicent Genovés, Jaume Martorell y Bigas Luna; con coreógrafos como Santiago Sempere, con el Cor de la Generalitat Valenciana, con músicos de otras disciplinas como Joan Enric Lluna o Miguel Marín, incluso con reconocidos artistas del panorama contemporáneo como Isabel Muñoz, Eva Lootz o Carmen Calvo.

Dia 29 de juliol, dilluns
Castell del Papa Luna. 22:30 h

Café Zimmermann (França)
Bach a la carta

Bach a la carta

Café Zimmermann

Karel Valter, traverso

Pablo Valetti, violí

Nathan Gaillard, viola da gamba

Dirk Börner, clavecí

Una nit en el cafè del senyor Zimmermann: Telemann i la família Bach.

Imagine vostè un divendres per la vesprada la tarda a Leipzig en el segle XVIII. L'única cosa que havia de fer era empènyer la porta del cafè del senyor Zimmermann per a escoltar al Collegium Musicum dirigit per Georg Philip Telemann, i més tard per Johann Sebastian Bach.

Els amants de la música, així com els afeccionats al mundà, acudien a aquest lloc per a gaudir de les eclèctiques obres dirigides pels Cantors i interpretades per una orquestra composta per estudiants de música i instrumentistes professionals.

Acoste's fins algun dels seus bancs per a escoltar com preludien la flauta, el violí, el violoncel i el clavecí junts i concertar animadament!

Una noche en el café del señor Zimmermann: Telemann y la familia Bach.

Imagínese usted un viernes por la tarde en Leipzig en el siglo XVIII.

Lo único que tenía que hacer era empujar la puerta del café del señor Zimmermann para escuchar al Collegium Musicum dirigido por Georg Philip Telemann, y más tarde por Johann Sebastian Bach.

Los amantes de la música, así como los aficionados a lo mundano, acudían a este sitio para disfrutar de las eclécticas obras dirigidas por los Cantores e interpretadas por una orquesta compuesta por estudiantes de música e instrumentistas profesionales.

¡Deslícese hasta alguno de sus bancos para escuchar cómo preludian la flauta, el violín, el violonchelo y el clave juntos y concertar animadamente!

Georg Philipp Telemann

Scherzando de la Fantasia núm 6 en Sol major TWV 40:30

Johann Sebastian Bach

Sonata en trio en Sol major, BWV 1038

Preludi de la Partita en Mi major per a violí, BWV 1006

Georg Philipp Telemann

Quartet en Mi menor, TWV 43:e4. Nous Quartets en 6 suites

Johann Sebastian Bach

Preludi en Si bemoll major. El clavecí ben temprat, BWV 866

Carl Philipp Emanuel BACH

Sonata en trio Si bemoll major, H.578, Wq.161/2 per a flauta, violí i continu

Georg Philipp Telemann

Vivace de la Fantasia en La major per a flauta sola WV 40:2

Sonata Prima en La major, TWV 43:A1. 6 Quadri

Café Zimmermann

Fundat en 1999 i actualment en residència en el Théâtre du Jeu de Paume d'Aix-en-Provence, Cafè Zimmermann és una agrupació de referència del concert barroc a França i Europa. Pren el seu nom del famós establiment de Gottfried Zimmermann a la Leipzig del segle XVIII, el conjunt pretén fer reviure l'emulació artística d'aquest establiment. La vivacitat de les seves interpretacions, la bellesa dels seus timbres i el seu caràcter generós i lluminós han forjat la seva reputació, tant en concert com en disc. Entre els seus nombrosos enregistraments, totes editades per Alpha Classics, les dedicades a J.S. Bach solen ser aclamades per la crítica especialitzada i han estat guardonades amb diversos Diapasons d'Or, Chocs de Classica i Chorus d'Or.

Sempre a la recerca de la creació i la innovació artística, l'Ensemble també ha establert una sèrie de fructíferes col·laboracions amb artistes com Sophie Karthäuser, Emöke Barath, Eva Zaïcik, Giuliano Carmignola, Rupert Charlesworth, Lorenzo Coppola, Damien Guillon, Paul-Antoine Bénos-Djian, Andreas Staier, Alexander Melnikov i cors com Vox Luminis i Accentus, amb els quals actua en sales de concerts franceses (Théâtre de la Ville, Cité de la Musique, Grand Théâtre de Provence, L'Arsenal de Provence, L'Arsenal, Radio France, Auditorium de Lió) i europees (Amuz, Organisatie Oude Muziek Utrecht, Auditori nacional de Madrid, Societat Filarmonica de Bilbao).

Café Zimmermann, en residència en el Théâtre du Jeu de Paume d'Aix-en-Provence, compta amb el suport del Ministère de la Culture - Direction Régionale des Affaires Culturelles de Provence-Alpes-Côte d'Azur, la Région Provence-Alpes-Côte-D'azur, de la Métropole Aix-Marseille-Provence/Pays d'Aix i de la ciutat d'Aix-en-Provence.

Pablo Valetti

Pablo Valetti és un reconegut violinista. En 1991 va ingressar en la Schola Cantorum Basiliensis per a estudiar amb Chiara Banchini, John Holloway i Jesper Christensen.

Habitualment actua com a solista o primer violí en grans conjunts i orquestres barroques com Le Concert des Nations, Les Arts Florissants, Concerto Köln, Les Musiciens du Louvre, Hespèrion XXI, Concerto

Fundado en 1999 y actualmente en residencia en el Théâtre du Jeu de Paume de Aix-en-Provence, Café Zimmermann es una agrupación de referencia del concierto barroco en Francia y Europa. Toma su nombre del famoso establecimiento de Gottfried Zimmermann en la Leipzig del siglo XVIII, el conjunto pretende hacer revivir la emulación artística de este establecimiento. La vivacidad de sus interpretaciones, la belleza de sus timbres y su carácter generoso y luminoso han forjado su reputación, tanto en concierto como en disco. Entre sus numerosas grabaciones, todas editadas por Alpha Classics, las dedicadas a J.S. Bach suelen ser aclamadas por la crítica especializada críticos y han sido galardonadas con varios Diapasons d'Or, Chocs de Classica y Chorus d'Or.

Siempre en busca de la creación y la innovación artística, el Ensemble también ha establecido una serie de fructíferas colaboraciones con artistas como Sophie Karthäuser, Emöke Barath, Eva Zaïcik, Giuliano Carmignola, Rupert Charlesworth, Lorenzo Coppola, Damien Guillon, Paul-Antoine Bénos-Djian, Andreas Staier, Alexander Melnikov y coros como Vox Luminis y Accentus, con los que actúa en salas de conciertos francesas (Théâtre de la Ville, Cité de la Musique, Grand Théâtre de Provence, L'Arsenal de Provence, L'Arsenal, Radio France, Auditorium de Lyon) y europeas (Amuz, Organisatie Oude Muziek Utrecht, Auditorio nacional de Madrid, Sociedad Filarmonica de Bilbao).

Café Zimmermann, en residencia en el Théâtre du Jeu de Paume de Aix-en-Provence, cuenta con el apoyo del Ministère de la Culture - Direction Régionale des Affaires Culturelles de Provence-Alpes-Côte d'Azur, la Région Provence-Alpes-Côte-D'azur, de la Métropole Aix-Marseille-Provence/Pays d'Aix y de la ciudad de Aix-en-Provence.

Pablo Valetti

Pablo Valetti es un reconocido violinista. En 1991 ingresó en la Schola Cantorum Basiliensis para estudiar junto a Chiara Banchini, John Holloway y Jesper Christensen.

Habitualmente actúa como solista o primer violín en grandes conjuntos y orquestas barrocas como Le Concert des Nations, Les Arts Florissants, Concerto Köln, Les Musiciens du Louvre, Hespèrion XXI,

Café Zimmermann

Vocale o Les Talens Lyriques. Al febrer de 2000 és convidat a unir-se a Les Musiciens du Louvre com a violí solista en el seu gira per Àsia.

Ha participat en enregistraments per a segells discogràfics com Astrée, Deutsche Harmonia Mundi, WDR, Harmonia Mundi France i Archiv Produktion. Actualment és Director Artístic de Café Zimmermann juntament amb la clavecinista Céline Frisch.

Dirk Börner

Nascut en Saarbrücken, Dirk Börner va estudiar piano en el Conservatori d'Estrasburg abans de dedicar-se a la música antiga. Posteriorment va estudiar clavecí amb Andreas Staier i Jesper Christensen en la Schola Cantorum de Basilea, on es va graduar en 1996. Després de ser finalista en concursos internacionals (Praga i Varsòvia), va actuar com a solista i continuista en prestigiosos festivals i conjunts: Stylus Phantasticus (Friederike Heumann i Pablo Valetti), Les Flamboyants (Michael Form), The Rare Fruits Council (Manfredo Kraemer) i Café Zimmermann.

La seva discografia inclou sonates de Buxtehude amb Manfredo Kraemer i Juan Manuel Quintana (HARMONIA MUNDI), sonates de Mattheson amb Pablo Valetti, Diana Baroni i Petr Skalka (ALPHA), i sonates de Carl Philipp Emmanuel Bach per a viola de gamba amb Friederike Heumann (ALPHA).

Amb el suport de la Universitat de Música de Berna, ha dut a terme una recerca sobre les peces per a trio de Marin Marais.

Ha gravat per als segells discogràfics Alpha, Harmonia Mundi, Carpe Diem, Astrée-Naïve, K 617 i Raumklang, tant per a clavecí com per a fortepiano.

Dirk Börner és professor de clavecí en la Universitat de Música de Berna i professor associat de baix continu en el Conservatori Nacional Superior de Música de Lió.

Karel Valter

Karel Valter va néixer en 1980 a Praga. Va estudiar flauta i direcció d'orquestra en el Conservatori de Praga, flauta travessera en la Schola Cantorum Basiliensis i direcció d'orquestra a l'Escola Superior de

Concerto Vocale o Les Talens Lyriques. En febrero de 2000 es invitado a unirse a Musiciens du Louvre como violín solista en su gira por Asia.

Ha participado en grabaciones para sellos discográficos y radios como Astrée, Deutsche Harmonia Mundi, WDR, Harmonia Mundi France y Archiv Produktion. Actualmente es Director Artístico del Café Zimmermann junto con la clavecinista Céline Frisch.

Dirk Börner

Nacido en Saarbrücken, Dirk Börner estudió piano en el Conservatorio de Estrasburgo antes de dedicarse a la música antigua. Posteriormente estudió clave con Andreas Staier y Jesper Christensen en la Schola Cantorum de Basilea, donde se graduó en 1996. Tras ser finalista en concursos internacionales (Prague y Varsovia), actuó como solista y continuista en prestigiosos festivales con los siguientes conjuntos: Stylus Phantasticus (Friederike Heumann y Pablo Valetti), Les Flamboyants (Michael Form), The Rare Fruits Council (Manfredo Kraemer) y Café Zimmermann.

Su discografía incluye sonatas de Buxtehude con Manfredo Kraemer y Juan Manuel Quintana (HARMONIA MUNDI), sonatas de Mattheson con Pablo Valetti, Diana Baroni y Petr Skalka (ALPHA), y sonatas de Carl Philipp Emmanuel Bach para viola da gamba con Friederike Heumann (ALPHA).

Con el apoyo de la Universidad de Música de Berna, ha llevado a cabo una investigación sobre las piezas para trío de Marin Marais.

Ha grabado para los sellos discográficos Alpha, Harmonia Mundi, Carpe Diem, Astrée-Naïve, K 617 y Raumklang, tanto para clave como para fortepiano.

Dirk Boerner es profesor de clave en la Universidad de Música de Berna y profesor asociado de bajo continuo en el Conservatorio Nacional Superior de Música de Lyon.

Karel Valter

Karel Valter nació en 1980 en Praga. Estudió flauta y dirección de orquesta en el Conservatorio de Praga, flauta travesera en la Schola

Café Zimmermann

Música de Lucerna. Actua regularment com a flautista solista amb el conjunt Cafè Zimmermann, les orquestres barroques La Cetra i Capriccio, i l'Orquestra Barroca de Venècia. En l'àmbit de la música de cambra, sent predilecció per la literatura per a flauta travessera i guitarra de principis del segle XIX. Els seus concerts han estat gravats per a la seva retransmissió per nombroses cadenes de ràdio europees, i se li pot escoltar en CDs publicats en els segells Tudor (Suïssa), Deutsche Grammophon i Ars Produktion (Alemanya). Com a director, ha treballat en el Teatre de Basilea, el Teatre Arriaga de Bilbao, amb l'Orquestra Barroca de Sevilla, l'Orquestra Ciutat de Granada i La Cetra, entre altres. Karel Valter dirigeix un estudi d'enregistrament especialitzat en música antiga en Waldenburg (Suïssa), i també treballa com a productor de CD per a diverses orquestres, conjunts i segells discogràfics.

Nathan Gaillard

Nathan Gaillard és un jove violista d'Essonne. Va començar a tocar la viola de gamba als set anys amb Emily Audouin, posteriorment va perfeccionar la seva tècnica amb Christine Plubeau a París i es va apuntar a la classe de Marianne Muller en el CNSMD de Lió. Durant la seva formació, va tindre l'oportunitat d'actuar públicament amb diversos conjunts de música antiga, com Suonare Cantare i Transparence, sota la direcció de Sébastien Daucé i Alexis Kossenko.

Cantorum Basiliensis y dirección de orquesta en la Escuela Superior de Música de Lucerna. Actúa regularmente como flautista solista con el conjunto Café Zimmermann, las orquestas barrocas La Cetra y Capriccio, y la Orquesta Barroca de Venecia. En el ámbito de la música de cámara, siente predilección por la literatura para flauta travesera y guitarra de principios del siglo XIX. Sus conciertos han sido grabados para su retransmisión por numerosas cadenas de radio europeas, y se le puede escuchar en CD publicados en los sellos Tudor (Suiza), Deutsche Grammophon y Ars Produktion (Alemania). Como director, ha trabajado en el Teatro de Basilea, el Teatro Arriaga Bilbao, con la Orquesta Barroca de Sevilla, la Orquesta Ciudad de Granada y La Cetra, entre otros. Karel Valter dirige un estudio de grabación especializado en música antigua en Waldenburg (Suiza), y también trabaja como productor de CD para diversas orquestas, conjuntos y sellos discográficos.

Nathan Gaillard

Nathan Gaillard es un joven violista de Essonne. Empezó a tocar la viola da gamba a los siete años con Emily Audouin, posteriormente perfeccionó su técnica con Christine Plubeau en París y se apuntó a la clase de Marianne Muller en el CNSMD de Lyon. Habiendo crecido en un entorno de músicos barrocos, la idea de hacer carrera en este ámbito surgió de forma muy natural. Durante su formación, tuvo la oportunidad de actuar públicamente con varios conjuntos de música antigua, como Suonare Cantare y Transparence, bajo la dirección de Sébastien Daucé y Alexis Kossenko.

Dia 30 de juliol, dimarts
Castell del Papa Luna. 22:30 h

Ensemble Contratemp (Catalunya)
Adrián Schvarzstein, director d'escena
Jordi Domènech, director musical
Il combattimento di Tancredi e Clorinda
de Claudio Monteverdi
(òpera escenificada)
Òpera circ, dansa, teatre

***Il combattimento di Tancredi e Clorinda* de Claudio Monteverdi**

Direcció d'escena

Adrián Schvarzstein

Intèrprets

Maria Hinojosa, Clorinda

Jorge Juan Morata, Tancredi

Ferran Albrich, Testo

Ensemble Contratemp

Margherita Pupulin, violí

María Gomis, violí

Katy Elkin, xirimía, flauta de bec, salteri

Lixsania Fernández, viola da gamba

Juanjo Francione, tiorba, guitarra

Xavier Puertas, contrabaix

Albert López Cortés, percussió

Jordi Domènech, clavicèmbal, direcció

Dansa

Jurate Sirvyte

Circ Balusca

Núria Puig, Marc Muñoz

Il·luminació

Bernat Pros

So

Nicolás de Ángel

Producció executiva

Jorge Juan Morata

Video

Elisabeth Bataller, Katy Elkin

Agraïments

Fundació Òpera Catalunya

Producció

Col·lectiu Música Antiga de Sant Cugat
i Teatre Auditori de Sant Cugat

Ensemble Contratempo

L'Ensemble CONTRATEMPS dóna vida a la virtuosa música de Claudio Monteverdi i els seus contemporanis, mentre un grup de bufons de la cort (cantants, músics, actors i acrobates) representen una comèdia davant del rei i la reina. Situacions increïbles, provocades pels bufons, jocs de virtuosisme musical i vocal, interacció amb el públic i una bona dosi d'humor es troben a la nostra divertida i fresca versió de *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda*, un espectacle perfecte per a totes les edats!

A principis del segle XVII, Claudio Monteverdi va revolucionar el món musical amb un gènere completament nou: l'òpera. El 1624 es va representar *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda* al Palazzo Mocenigo de Venècia, una obra que més tard es va definir com a «òpera».

Una tarda de Carnaval es representaven al Palazzo Mocenigo alguns dels madrigals amorosos de Monteverdi. De sobte, els convidats es van sorprendre en veure entrar a escena tres personatges, dos dels quals anaven coberts amb armadura: Tancredi i Clorinda. El tercer personatge va ser el Narrador, que va cantar alguns versos de *La Gerusalemme liberata* de Torquato Tasso.

Posteriorment, la parella va cantar mentre actuaven en una batalla amb final dramàtic. El públic, ens explica el compositor, va quedar sorprès, perquè mai no havien vist una cosa així.

El Ensemble CONTRATEMPS da vida a la virtuosa música de Claudio Monteverdi y sus contemporáneos, mientras un grupo de bufones de la corte (cantantes, músicos, actores y acróbatas) representan una comedia ante el rey y la reina. ¡Situaciones increíbles, provocadas por los bufones, juegos de virtuosismo musical y vocal, interacción con el público y una buena dosis de humor se encuentran en nuestra divertida y fresca versión de *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda*, un espectáculo perfecto para todas las edades!

A principios del siglo XVII, Claudio Monteverdi revolucionó el mundo musical con un género completamente nuevo: la ópera. En 1624 se representó *Il Combattimento di Tancredi e Clorinda* en el Palazzo Mocenigo de Venecia, una obra que más tarde se definió como «ópera».

Una tarde de Carnaval se representaban en el Palazzo Mocenigo algunos de los madrigales amorosos de Monteverdi. De repente, los invitados se sorprendieron al ver entrar a escena tres personajes, dos de los cuales iban cubiertos con armadura: Tancredi y Clorinda. El tercer personaje fue el Narrador, que cantó algunos versos de *La Gerusalemme liberata* de Torquato Tasso.

Posteriormente, la pareja cantó mientras actuaban en una batalla con final dramático. El público, nos explica el compositor, quedó sorprendido, porque nunca habían visto una cosa así.

Dia 31 de juliol, dimecres
Castell del Papa Luna. 22:30 h

Orquesta Barroca de Sevilla (Andalusia)
David Antich, flauta
Vidas Paralelas. Vivaldi & Bach

Vidas Paralelas. Vivaldi & Bach

Orquesta Barroca de Sevilla

Ignacio Ramal, Leo Rossi, Fumiko Morie, violins

Pablo Prieto, viola

Mercedes Ruiz, violoncel

Ventura Rico, contrabaix

Alejandro Casal, clavecí

David Antich, Alberto Domínguez, flautes de bec

Antonio Vivaldi (1678-1741)

Concert en La major per a cordes i continu, RV 158

Allegro molto – Andante molto – Allegro

Concert per a flauta de bec en Sol menor. La Notte, RV 439

Largo – Presto. Fantasmí – Presto – Largo. II Sonno – Allegro

David Antich, flauta de bec

Concerto per a violí i cordes en Sol menor. L'estate, RV 315

Allegro non molto – Adagio e piano / Presto e forte – Presto

Ignacio Ramal, violí

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Concert per a violí en Re menor, BWV 1052R

Allegro – Adagio – Allegro

Ignacio Ramal, violí

Concert de Brandenburg número 4 en Sol major, BWV 1049

Allegro – Andante – Presto

Ignacio Ramal, violí

David Antich, Alberto Domínguez, flautes de bec

Orquesta Barroca de Sevilla

Vivaldi era una mica major i va néixer al bell mig de la voràgine en què la música instrumental s'estava amarant de teatre per donar lloc a una de les formes clàssiques de la festa barroca: la del concert. Bach no va sortir mai d'Alemanya, i va treballar entre la cort, l'escola i l'església, però va conèixer i es va apassionar pels experiments formals de Vivaldi. Ací es reuneixen tots dos al voltant del dramàtic batec de l'orquestra. Pablo J. Vayón

Orquesta Barroca de Sevilla

La Orquesta Barroca de Sevilla, amb prop de 25 anys de trajectòria, se situa inqüestionablement en el primer nivell de les agrupacions espanyoles que es dediquen a la interpretació de la música antiga amb criteris historicistes. Va ser creada l'any 1995 per Barry Sargent i Ventura Rico, i des de 2001 el seu director artístic és Pedro Gandía Martín.

Entre les figures internacionals que han dirigit l'orquestra, algunes de talla mítica, podem destacar Gustav Leonhardt, Christophe Coin, Sigiswald Kuijken, Jordi Savall, Christophe Rousset, Rinaldo Alessandrini, Monica Huggett, Harry Christophers, Andreas Spering, Alfredo Bernardini, Diego Fasolis, Juanjo Mena, Eduardo López Banzo, Pablo Valetti, Fabio Bonizzoni, Enrico Onofri, Andoni Mercero, Maksim Iemelianitxev, Hiro Kurosaki, Dmitri Sinkovski, Riccardo Minasi i Ivor Bolton. A més de la intensa activitat que desenvolupa a Sevilla a través de la seua Temporada de Concerts, es presenta en els més importants escenaris espanyols (Auditori Nacional, Teatre Reial, Teatre Arriaga, Teatre de la Maestranza...) i europeus (Thüringer Bachwochen i Brühler Haydn Festival a Alemanya; Festival Musiques des Lumières de Sorèze, Salle Gaveau de París i Festival Baroque de Pontoise a França, i d'altres a Itàlia, Suïssa..., per esmentar-ne alguns).

Després d'haver gravat per als segells discogràfics Harmonia Mundi, Lindoro i Almaviva, l'Orquesta Barroca de Sevilla crea el seu propi: OBS-Prometeo. Ha rebut distincions com l'Editor's Choice de la revista *Gramophone*, Excepcional d'*Scherzo*, Ritmo Parade, Recomendable de *CD Compact* i *AudioClásica*, 5 estrelles *Goldberg*, Melòman d'Or...

Vivaldi era un poco mayor y nació justo en medio de la vorágine en la que la música instrumental se estaba empapando de teatro para dar lugar a una de las formas clásicas de la fiesta barroca: la del concierto. Bach no salió nunca de Alemania, y trabajó entre la corte, la escuela y la iglesia, pero conoció y se apasionó por los experimentos formales de Vivaldi. Aquí se reúnen ambos en torno al dramático latido de la orquesta. Pablo J. Vayón

Orquesta Barroca de Sevilla

La Orquesta Barroca de Sevilla, con sus más de 25 años de trayectoria, se sitúa incuestionablemente en el primer nivel de las agrupaciones españolas que se dedican a la interpretación de la música antigua con criterios historicistas.

La orquesta ha tenido el honor de ser dirigida por las principales figuras internacionales, algunas de talla mítica, entre las que cabe destacar a Gustav Leonhardt, Christophe Coin, Sigiswald Kuijken, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Monica Huggett, Harry Christophers, Giovanni Antonini, Alfredo Bernardini, Diego Fasolis, Enrico Onofri y Ivor Bolton, entre otros muchos intérpretes. Además de la intensa actividad que desarrolla en Sevilla a través de su temporada de conciertos, que cuenta ya más de 10 ediciones, se presenta en los más importantes escenarios españoles (Auditorio Nacional de Música, Teatro Real, Teatro Arriaga, Teatro de la Maestranza...) y europeos (Alte Oper Frankfurt, Thüringer Bachwochen y Brühler Haydn Festival en Alemania; Festival Musiques des Lumières de Sorèze, Salle Gaveau de París y Festival Baroque de Pontoise en Francia, y otros en Italia, Suiza..., por citar algunos).

La Orquesta Barroca de Sevilla posee una amplia discografía con los sellos Harmonia Mundi, Lindoro, Almaviva y, más recientemente, Passacaille, además de en su propio sello, OBS-Prometeo, dedicado a la recuperación de patrimonio musical andaluz. Sus grabaciones han recibido distinciones como el Editor's Choice de la revista *Gramophone*, Excepcional de *Scherzo*, Ritmo Parade, Recomendable de *Cd Compact* y *AudioClásica*, 5 estrellas *Goldberg*, Melómano de Oro...

Orquesta Barroca de Sevilla

L'any 2011 li van concedir el Premi Nacional de Música, atorgat pel Ministeri de Cultura d'Espanya. Així mateix, ha obtingut el Premi Manuel de Falla 2010, el Premi FestClásica 2011 i una distinció honorífica de l'Ajuntament de Sevilla. L'OBS compta amb la col·laboració del Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de Sevilla i la Universitat de Sevilla.

En el año 2011 le fue concedido el Premio Nacional de Música, otorgado por el Ministerio de Cultura de España. Asimismo, ha obtenido el Premio Manuel de Falla 2010, el Premio FestClásica 2011 y una Distinción Honorífica del Ayuntamiento de Sevilla. La OBS cuenta con el apoyo del Ministerio de Cultura y el Ayuntamiento de Sevilla, así como la colaboración de otras instituciones como Junta de Andalucía y Universidad de Sevilla.

Dia 1 d'agost, dijous
Platja Nord. 24:00 h
Espectacle Piromusical

Pirotècnia Tomás (Benicarló)
Obres de Monteverdi, Händel i Purcell
Foc barroc!

Dia 2 d'agost, divendres
Castell del Papa Luna. 22:30 h

**Nuevas voces del barroco &
Ensemble barroco (València)**
Carles Budó, clavecí i direcció
Gala Barroca

Entrada lliure

Gala Barroca

Iria Goti i Elena Zamudio, sopranos
Álvaro Diana, tenor
Daniel Gallegos, baríton
Fernando Pascual, violí
Isaac M. Pulet, violí
Amparo Camps, viola
Carlos Montesinos, violoncel
Laura Asensio, contrabaix
Carles Budó, clavecí i direcció

Antonio Vivaldi (1678-1741)
«Laudamus Te» de *Gloria*, RV 588, RV 589
«Et misericordia» de *Magnificat*, RV 610
«Esurientes» de *Magnificat*, RV 610
Johann Sebastian Bach (1685-1750)
«Deposuit Potentes» de *Magnificat*, BWV 243

Georg Friedrich Händel (1685-1769)
«Allegro i Pasacaglia» de la Sonata en trio, opus 5 núm 4, HWV 399
«For behold... The people that...» de *El Mesías*, HWV 56
«De torrente in via bibet» de *Dixit Dominus*, HWV 232
«Rejoice» de *El Mesías*, HWV 56

Claudio Monteverdi (1567-1643)
«Rosa del ciel» de *l'Orfeo*

Henry Purcell (1659-1695)
«Come all ye songsters» de *The Fairy Queen*
Music for a while

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)
«Lo conosco» (duo) de *La serva padrona*

Georg Friedrich Händel
«Descend, Kind Pity» de *Theodora*, HWV 68
«The flocks shall...» de *Acis and Galatea*, HWV 49
«Bellissima Cleopatra... Caro! Bella!» (duo) de *Giulio Cesare in Egitto*, HWV 17
«Piangerò la sorte mia» de *Giulio Cesare in Egitto*, HWV 17

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

Notes

L'any de 1600 és el que fixa, als cànons de la Història de la Música, l'inici del període barroc. Això, en coincidència amb un succés conjuntural: el naixement de l'òpera. Si bé des del 1597 data la primera composició d'aquest tipus —*Dafne*, de Jacopo Peri—, seria fins al 1600 que l'òpera *Euridice*, també de Peri, basada en el mite d'Orfeu i Eurídice, i primera partitura del gènere líric que es conserva, veuria la llum. Inspirada també en el mite d'Orfeu, vindria la primera òpera de qui es considera el veritable patriarca del gènere, *L'Orfeo* de Claudio Monteverdi. Per això la peça amb què s'obri aquest programa sigui precisament extreta d'aquesta òpera, de la qual es desprèn l'arbre genealògic líric, i marcaria els passos a seguir de les expressions musicals següents a occident. Aquesta direcció compositiva, però també filosòfica, tindria l'origen en el debat sobre la relació entre la música i la poesia, i es desenvoluparia de manera important a Itàlia.

La potent incursió de la paraula en la música durant el barroc italià —*l'orazione come padrona e non serva della poesia*, sostindria Giulio Cesare Monteverdi, germà de Claudio Monteverdi— es difondria més enllà del drama secular, i donaria a l'oratori un lloc igualment preponderant dins del repertori barroc. Obres com el *Gloria* o el *Magnificat* de Vivaldi il·lustren clarament aquesta circumstància. Aquest repertori es faria tendència més enllà d'Itàlia, comptant dins dels seus principals exponents Henry Purcell a Anglaterra, G.F. Händel a Alemanya, i Jean-Philippe Rameau a França, passant pel nom més representatiu del barroc a la història de la música: Johann Sebastian Bach. La gran aportació de Bach va ser haver conjugat la retòrica de la paraula, element fonamental de la música barroca, així com la consolidació del sistema tonal, juntament amb l'avançat desenvolupament contrapuntístic i polifònic de la música renaixentista. No és gratuït que, amb la mort d'aquest compositor el 1750, es fixés la fi de l'època barroca, i marque l'arribada de nous llenguatges com el rococó, i més endavant el classicisme, els quals ja es poden entreveure en certs passatges, per exemple, de Händel.

L'essència del barroc a la música va consistir a dotar-la d'una

Notas

Es el año de 1600 el que fija, en los cánones de la Historia de la Música, el inicio del período barroco. Esto, en coincidencia con un suceso coyuntural: el nacimiento de la ópera. Si bien desde 1597 data la primera composición de este tipo —*Dafne*, de Jacopo Peri—, sería hasta 1600 que la ópera *Euridice*, también de Peri, basada en el mito de Orfeo y Eurídice, y primera partitura del género lírico que se conserva, vería la luz. Inspirada también en el mito de Orfeo, vendría la primera ópera de quien se considera el verdadero patriarca del género, *L'Orfeo* de Claudio Monteverdi. De ahí que la pieza con que abre este programa sea precisamente extraída de esta ópera, de la cual se desprende el árbol genealógico lírico, y marcaría los pasos a seguir de las siguientes expresiones musicales en occidente. Dicha dirección compositiva, pero también filosófica, tendría su origen en el debate sobre la relación entre la música y la poesía, y se desarrollaría de manera importante en Italia.

La potente incursión de la palabra en la música durante el barroco italiano —*l'orazione come padrona e non serva della poesia*, sostendría Giulio Cesare Monteverdi, hermano de Claudio Monteverdi— se difundiría más allá del drama secular, y daría al oratorio un lugar igualmente preponderante dentro del repertorio barroco. Obras como el *Gloria* o el *Magnificat* de Vivaldi ilustran claramente esta circunstancia. Este repertorio se haría tendencia más allá de Italia, contando dentro de sus principales exponents a Henry Purcell en Inglaterra, G.F. Händel en Alemania, y Jean-Philippe Rameau en Francia, pasando por el nombre más representativo del barroco en la historia de la música: Johann Sebastian Bach. La gran aportación de Bach fue el haber conjugado la retórica de la palabra, elemento fundamental de la música barroca, así como la consolidación del sistema tonal, junto con el avanzado desarrollo contrapuntístico y polifónico de la música renacentista. No es gratuito que, con la muerte de este compositor en 1750, se fijara el fin de la época barroca, y marque la llegada de nuevos lenguajes como el rococó, y más adelante el clasicismo, los cuales ya se pueden entrever en ciertos pasajes, por ejemplo, de Händel.

La esencia del barroco en la música consistió en dotarla de una

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

expressió discursiva sense precedents, posant al centre del debat l'ús de l'harmonia al servei de la poesia i, amb això, atorgar la veu cantant (mai més ben dit) a l'individu. En altres paraules, a donar a l'ésser humà una eina per a la major expressió del seu sentir i pensar. Així com Orfeu, que amb la seva lira era capaç d'amansar les feres i moure les pedres, l'ésser humà va aconseguir apoderar-se del seu propi instrument per deixar de dependre de poders externs, i convertir-se així en l'artífex del seu propi destí.

Carlos Reynoso

Presentació

Nuevas voces del barroco sorgeix amb l'objectiu d'oferir al públic un xicotet però representatiu recorregut per l'ampli període musical del Barroc. L'agrupació musical està composta per quatre cantants que provenen majoritàriament del Centre de perfeccionament de Les Arts i un ensemble sota la direcció de Carles Budó.

Interpretaran àries, duos, tercets i quartets dels més distintius compositors, intercalant diferents gèneres (òpera i oratori), diferents idiomes, caràcters i veus. Aquesta varietat d'obres garanteix una experiència enriquidora per al públic, que podrà gaudir de l'evolució i la diversitat musical d'aquest període històric.

Iria Goti, soprano

La soprano Iria Goti, d'origen gallec, forma part actualment del programa de joves del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts de València encapçalat per la soprano María Bayo. En 2022 debuta en la nova producció del Palau de les Arts de *Cendrillon*, de Pauline Viardot, interpretant el paper de Maguelonne sota la direcció del mestre Joan Font.

Entre compromisos en la temporada 2023-2024 destaquen el paper de Trujaman, en la producció del *Retablo de Maese Pedro* a la sala principal del Palau de les Arts sota la batuta de Pablo Rus Broseta i el debut de Papagena en *la Flauta Màgica* dins de la producció de Michael Levine dirigida pel mestre James Gaffigan.

2 d'agost

expresión discursiva sin precedentes, poniendo en el centro del debate el uso de la armonía al servicio de la poesía y, con ello, otorgar la voz cantante (jamás mejor dicho) al individuo. En otras palabras, en dar al ser humano una herramienta para la mayor expresión de su sentir y su pensar. Así como Orfeo, que con su lira era capaz de amansar a las fieras y mover a las piedras, el ser humano logró adueñarse de su propio instrumento para dejar de depender de poderes externos, y convertirse, así, en el artífice de su propio destino.

Carlos Reynoso

Presentación

Nuevas voces del barroco surge con el objetivo de ofrecer al público un pequeño pero representativo recorrido por el amplio período musical del Barroco. La agrupación musical está compuesta por cuatro cantantes que provienen mayoritariamente del Centro de perfeccionamiento de Les Arts y un ensemble bajo la dirección de Carles Budó.

Interpretarán arias, dúos, tercetos y cuartetos de los más distintivos compositores, intercalando diferentes géneros (ópera y oratorio), distintos idiomas, caracteres y voces. Esta variedad de obras garantiza una experiencia enriquecedora para el público, que podrá disfrutar de la evolución y la diversidad musical de este período histórico.

Iria Goti, soprano

La soprano Iria Goti, de origen gallego, forma parte actualmente del programa de jóvenes del Centro de Perfeccionamiento del Palau de les Arts de Valencia encabezado por la soprano María Bayo. En 2022 debuta en la nueva producción del Palau de les Arts de *Cendrillon*, de Pauline Viardot, interpretando el papel de Maguelonne bajo la dirección del maestro Joan Font.

Entre compromisos en la temporada 2023-2024 destacan el papel de Trujaman, en la producción del *Retablo Maese Pedro* en la sala principal del Palau de les Arts bajo la batuta de Pablo Rus Broseta y el debut de Papagena en *la Flauta Mágica* dentro de la producción de Michael Levine dirigida por el maestro James Gaffigan.

2 de agosto

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

Recentment ha estat guardonada amb el 1r Premi en el Concurs Nacional de Canto ciutat d'Albacete, així com en l'XI Concurs Internacional de Canto Lírico Germans Pla Ciutat de Balaguer. En 2022 rep el 3er premi en el V Concurs Palet en la localitat de Martorell. Durant la seva formació rep la beca a l'excel·lència interpretativa patrocinada per la Fundació Victoria de los Ángeles i la bossa d'estudis musicals de la Diputació de la Corunya.

La soprano realitza els seus estudis en la ESMUC de Barcelona amb la soprano Enedina Lloris. A més, perfecciona els seus estudis amb dos anys de màster en interpretació operística en la Royal Academy of Music de Londres.

Rep classes magistrals dels reconeguts mestres: Carmen Santoro, David Menéndez, Alexandra Coku, Brigitte Stradiot, Husan Park, Stanislav Angelov, Laura Alonso o Assumpta Mateu, entre altres.

Elena Zamudio, soprano

Graduada en interpretació de cant clàssic i contemporani per l'Escola Superior de Catalunya en 2019 i en el Màster d'Òpera per l'escola Gal·lesa Royal Welsh College of Music and Drama en 2021 amb la seva professora vocal Suzanne Murphy.

Durant aquest període és guardonada amb els premis The Janet Price Opera Prize en 2020 i Sir Ian Stoutzker Prize en 2021. Així mateix, en produccions internes va interpretar rols com Contessa en *Le Nozze di Figaro*, Governess en *The Turn of the Screw* i Donna Elvira en *Don Giovanni*.

Més tard, va obtenir el segon premi en el V Concurs Josep Palet i el premi Espurnes Barroques (Barcelona, 2022). Va tenir també el plaer de cantar com a semifinalista en el concurs Montserrat Caballé (octubre, 2021) i finalista en Wigmore Hall per al concurs Kathleen Ferrier Awards a Londres (abril, 2022).

Entre els seus compromisos recents es troba la participació en l'enregistrament de l'antologia coral de Josep Ollé Sabaté (Barcelona, 2023) i la interpretació de la Segona Dama en *la Flauta Màgica* (Conca, 2023).

Ha participat en la tercera edició del Programa Crescendo en el

Recientemente ha sido galardonada con el 1er Premio en el Concurso Nacional de Canto ciudad de Albacete, así como en el XI Concurso Internacional de Canto Lírico Germans Pla Ciutat de Balaguer. En 2022 recibe el 3er premio en el V Concurso Palet en la localidad de Martorell. Durante su formación recibe la beca a la excelencia interpretativa patrocinada por la Fundación Victoria de los Ángeles y la bolsa de estudios musicales de la Diputación de A Coruña.

La soprano realiza sus estudios en la ESMUC de Barcelona con la soprano Enedina Lloris. Además, perfecciona sus estudios con dos años de máster en interpretación operística en la Royal Academy of Music de Londres.

Recibe clases magistrales de los reconocidos maestros: Carmen Santoro, David Menéndez, Alexandra Coku, Brigitte Stradiot, Husan Park, Stanislav Angelov, Laura Alonso o Assumpta Mateu, entre otros.

Elena Zamudio, soprano

Graduada en interpretación de canto clásico y contemporáneo por la Escuela Superior de Cataluña en 2019 y en el Máster de Ópera por la escuela Galesa Royal Welsh College of Music and Drama en 2021 con su profesora vocal Suzanne Murphy.

Durante este periodo es galardonada con los premios The Janet Price Opera Prize en 2020 y Sir Ian Stoutzker Prize en 2021. Así mismo, en producciones internas interpretó roles como Contessa en *Le Nozze di Figaro*, Governess en *The Turn of the Screw* y Donna Elvira en *Don Giovanni*.

Más tarde, obtuvo el segundo premio en el V Concurso Josep Palet y el premio Espurnes Barroques (Barcelona, 2022). Tuvo también el placer de cantar como semifinalista en el concurso Montserrat Caballé (octubre, 2021) y finalista en Wigmore Hall para el concurso Kathleen Ferrier Awards en Londres (abril, 2022).

Entre sus compromisos recientes se encuentra la participación en la grabación de la antología coral de Josep Ollé Sabaté (Barcelona, 2023) y la interpretación de la Segunda Dama en *la Flauta Mágica* (Cuenca, 2023).

Ha participado en la tercera edición del Programa Crescendo en el

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

Teatre Real (Madrid, 2023) i actualment forma part del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts de València (València, 2023-25).

Álvaro Diana, tenor

El jove tenor valencià comença els seus estudis amb la mestra Patricia Llorens i el repertorista Pablo García-Berlanga. Actualment perfecciona la seva tècnica amb el baríton David Menéndez.

Rep classes magistrals dels reconeguts mestres: Ana Luisa Chova, Ramón Vargas, Isabel Rey, José Antonio López, Cristina Faus i Marina Rodríguez Cusí.

Amplia els seus coneixements d'interpretació musical de la mà de Rubén Fernández Aguirre, Aurelio Viribay, Pablo García-Berlanga i Stanislav Angelov.

En 2022 és guardonat amb el primer premi i premi del públic en el X Certamen d'Havaneres per a Solistes a Torrevella. En l'IV Concurs de cant Ciutat d'Albacete aconsegueix el premi José Ferrero al millor tenor i en l'I Concurs de Canto Lírico de Tomelloso rep el segon premi.

En 2023 s'alça amb el premi Victoria dels Àngels en el VI Concurs Palet a Martorell i amb el tercer Premi en l'XI Concurs de Canto Lírico Germans Pla a Balaguer.

En 2023 debuta en la temporada del Palau de les Arts Reina Sofia de València, en el paper del Príncep Charmant en *Cendrillon*, de Pauline Viardot, sota la direcció escènica de Joan Font. Uns altres dels papers interpretats pel tenor són Javier en *Luisa Fernanda*, Rinuccio en *Gianni Schichi*, Ferrando en *Cosí Fan Tutte*, Don Basilio en *Noces de Fígaro* i Don Curzio en *Noces de Fígaro*.

El seu repertori abasta també obres de concert i oratori, ha interpretat el *Rèquiem* de Mozart, *Magnificat* de Bach, *La Creació* d'Haydn i una selecció del *Messies* de Händel.

En 2023 debuta el rol d'Alfredo de *La traviata* a Badajoz, participa en la producció d'Òpera Jove i torna a encarnar aquest mateix rol a Cullera en el Festival CullerArts de la mà del mestre Cristóbal Soler. Al juny debuta en el Teatre Circ d'Albacete el paper de Don Ottavio

2 d'agost

Teatro Real (Madrid, 2023) y actualmente forma parte del Centre de Perfeccionament del Palau de les Arts de Valencia (Valencia, 2023-25)

Álvaro Diana, tenor

El joven tenor valenciano comienza sus estudios con la maestra Patricia Llorens y el repertorista Pablo García-Berlanga. Actualmente perfecciona su técnica con el barítono David Menéndez.

Recibe clases magistrales de los reconocidos maestros: Ana Luisa Chova, Ramón Vargas, Isabel Rey, José Antonio López, Cristina Faus y Marina Rodríguez Cusí.

Amplía sus conocimientos de interpretación musical de la mano de Rubén Fernández Aguirre, Aurelio Viribay, Pablo García-Berlanga y Stanislav Angelov.

En 2022 es galardonado con el primer premio y premio del público en el X Certamen de Habaneras para Solistas en Torrevieja. En el IV Concurso de canto Ciudad de Albacete logra el premio José Ferrero al mejor tenor y en el I Concurso de Canto Lírico de Tomelloso recibe el segundo premio.

En 2023 se alza con el premio Victoria de los Ángeles en el VI Concurs Palet en Martorell y con el tercer Premio en el XI Concurso de Canto Lírico Germans Pla en Balaguer.

En 2023 debuta en la temporada del Palau de les Arts Reina Sofia de Valencia, en el papel del Príncipe Charmant en *Cendrillon*, de Pauline Viardot, bajo la dirección escénica de Joan Font. Otros de los papeles interpretados por el tenor son Javier en *Luisa Fernanda*, Rinuccio en *Gianni Schichi*, Ferrando en *Cosí Fan Tutte*, Don Basilio en *Bodas de Fígaro* y Don Curzio en *Bodas de Fígaro*.

Su repertorio abarca también obras de concierto y oratorio, ha interpretado el *Réquiem* de Mozart, *Magnificat* de Bach, *La Creación* de Haydn y una selección del *Mesías* de Haëndel.

En 2023 debuta el rol de Alfredo de *La Traviata* en Badajoz, participa en la producción de Ópera Joven y vuelve a encarnar este mismo rol en Cullera en el Festival CullerArts de la mano del maestro Cristóbal Soler. En junio debuta en el Teatro Circo de Albacete el papel de Don Ottavio

2 de agosto

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

de *Don Giovanni*.

El tenor Valencià ha estat seleccionat per a formar part en la temporada 2024-2025 del la famosa Opernstudio del Opernhaus de Zürich (Suïssa), on debutarà fins a 5 rols durant la temporada.

Daniel Gallegos, baríton

Baríton de Chihuahua, Mèxic, va sorgir dels estudis musicals del Conservatori de Música de Chihuahua sota la tutela de la mestra Cristina Barragán, per continuar després al Taller d'Òpera de Sinaloa (TAOS) amb el baríton Carlos Serrano. Va ser membre de la Societat Internacional de Valors a l'Art Mexicà (SIVAM) a la Ciutat de Mèxic amb la mestra Teresa Rodríguez. Finalitzat per l'Acadèmia d'Arts Vocals (AVA) a Filadèlfia, PA, EUA. Continuà la seva preparació a l'estudi de l'Òpera de Belles Arts (EOBA) basat en la tutela de la soprano Maria Katzarava. Setembre de 2023 va arribar al Centre de Perfeccionament Palau de les Arts de València, Espanya, amb la soprano espanyola María Bayo.

Va participar a més als programes d'estiu: Artescènica a Saltillo, Coahuila; Institut Canadien d'Art Vocal – ICAV a Montreal, Canadà; Institut Americà d'Estudis Musicals – AIMS 2019 a Graz, Àustria; el 2020 Estrena Institut d'Arts Vocals d'Òpera – POVAL; i el curs 2021 del Festival Internacional d'Òpera d'Estiu de Morelia a Morelia, Michoacán, i l'Acadèmia Internacional d'Òpera de Bolonya a Bolonya, Itàlia.

Ha cantat els papers solistes de les òperes *El Retablo de Maese Pedro* (Don Quixot), *Le Nozze di Figaro* (Il Conte), *La Favourite* (Alfons XI), *Roméo et Juliette* (Mercuti), *Così fan Tutte* (Guglielm), *Pagliacci* (Silvio), *Ariadne auf Naxos* (Arlequí), *La flauta màgica* (Papageno), *L'Elisir d'Amore* (Belcore), *La Cenerentola* (Dandini), entre d'altres.

Alguns dels seus premis i distincions són: Guanyador del 1r lloc del 7è Concurs Internacional de Cant Linus Lerner 2022; seleccionat per competir al 59è Concurs Internacional Tenor Viñas 2022 a Barcelona; Guanyador del Districte al Metropolitan Opera National Council Auditions 2020; Finalista a Òpera de San Miguel 2023 & Premi Especial de Director Artístic i 4t lloc a Òpera de San Miguel 2016.

2 d'agost

de *Don Giovanni*.

El tenor Valenciano ha sido seleccionado para formar parte en la temporada 2024-2025 de la afamada Opernstudio del Opernhaus de Zürich (Suiza), donde debutará hasta 5 roles durante la temporada.

Daniel Gallegos, barítono

Barítono de Chihuahua, México, comenzó sus estudios musicales en el Conservatorio de Música de Chihuahua bajo la tutela de la maestra Cristina Barragán, para continuar después en el Taller de Ópera de Sinaloa (TAOS) con el barítono Carlos Serrano. Fue miembro de la Sociedad Internacional de Valores al Arte Mexicano (SIVAM) en la Ciudad de México con la maestra Teresa Rodríguez. Finalizó su maestría como becario en la Academy of Vocal Arts (AVA) en Philadelphia, PA, EUA. Continuó su preparación en el Estudio de la Ópera de Bellas Artes (EOBA) bajo la tutela de la soprano María Katzarava. En septiembre de 2023 comenzó en el “Centro de Perfeccionamiento Palau de les Arts” en Valencia, España, a cargo de la soprano española María Bayo.

Participó además en los programas de verano: Artescénica en Saltillo, Coahuila; Institut Canadien d'Art Vocal – ICAV en Montreal, Canadá; American Institute of Musical Studies – AIMS 2019 en Graz, Austria; el 2020 Premiere Opera Vocal Arts Institute – POVAL; y el 2021 cursó el International Summer Opera Festival of Morelia en Morelia, Michoacán, y el Bologna International Opera Academy en Bolonia, Italia.

Ha cantado los roles solistas de las óperas *El Retablo del Maese Pedro* (Don Quijote), *Le Nozze di Figaro* (Il Conte), *La Favorite* (Alphonse XI), *Roméo et Juliette* (Mercutio), *Così fan Tutte* (Guglielmo), *Pagliacci* (Silvio), *Ariadne auf Naxos* (Harlekin), *Der Zauberflöte* (Papageno), *L'Elisir d'Amore* (Belcore), *La Cenerentola* (Dandini), entre otros.

Algunos de sus premios y distinciones son: Ganador del 1er lugar del 7º Concurso Internacional de Canto Linus Lerner 2022; fue seleccionado para competir en el 59º Concurso Internacional Tenor Viñas 2022 en Barcelona; Ganador del Distrito en el Metropolitan Opera National Council Auditions 2020; Finalista en Ópera de San Miguel 2023 & Premio especial del director artístico y 4º lugar en Ópera de San Miguel 2016.

2 de agosto

Nuevas voces del barroco & Ensemble barroco

Carles Budó

Pianista, clavecinista i intèrpret amb instruments històrics, combina l'activitat concertística amb la docent, on és catedràtic en el Conservatori Superior de Música Joaquín Rodrigo de València on imparteix Repertori Vocal des de 2005.

S'inicia al piano amb Teresa Barnada i Mª Rosa Gratacós. Estudia amb el pianista hongarès Árpád Bodó, amb qui finalitza els estudis superiors de piano en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid. Interessat pel repertori vocal, participa en cursos de *lied* amb Wolfram Rieger (cursos de JJMM de España), Roger Vignoles (Fundació La Caixa), Irwin Gage (Amici della Musica da Firenze), i en els cursos International Lied-masterclasses del Stichting Koninklijk Conservatorium de Brussel·les, impartits per Udo Reinemann i amb la col·laboració d'especialistes de primer ordre com Julius Drake, Hartmut Höll, Helmut Deutsch o Konrad Richter, entre altres.

Paral·lelament treballa la interpretació de la música antiga, clavicèmbal, baix continu (Pia Elsdörfer, Pierre Hantaï, Christian Curnyn...) i repertori medieval (Pedro Memelsdorff). Obté el Màster en la Interpretació de la Música Antiga en l'especialitat de fortepiano estudiant amb Arthur Schoonderwoerd i Luca Guglielmi (UAB/ESMuC).

Ha actuat amb formacions i intèrprets de camps molt diversos, dedicant-se a projectes que van des de la música medieval fins a música experimental electró-acústica, passant pel repertori barroc, clàssic i romàntic, participant en projectes de recuperació de patrimoni o oferint recitals lírics amb diversos cantants, essent una de les seues especialitats. Ha actuat a Espanya, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda i Dinamarca.

Ha enregistrat i actuat en directe per a Radio2 de RNE, Catalunya Música, TV3-C33, Euskal-Telebista, RAC1, France Musique... Discs per als segells *K617*, *La mà de Guido* i *Ars Armonica*. Acompanya, com a pianista o clavecinista, cursos d'Emma Kirkby, Ana Luisa Chova, Chiara Banchini, Marianne Muller... Imparteix cursos de repertori vocal a València i Donostia (Quincena Musical de San Sebastián-Donostia).

Carles Budó

Pianista, clavecinista e intérprete con instrumentos históricos, combina la actividad concertística con la docente, siendo catedrático en el Conservatorio Superior de Música Joaquín Rodrigo de Valencia donde imparte Repertorio Vocal desde 2005.

Se inicia en el piano con Teresa Barnada y Mª Rosa Gratacós. Estudia con el pianista húngaro Árpád Bodó, con quien finaliza sus estudios superiores de piano en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid. Interesado por el repertorio vocal, participa en cursos de *lied* con Wolfram Rieger (cursos de JJMM de España), Roger Vignoles (Fundación La Caixa), Irwin Gage (Amic della Musica da Firenze), y en los cursos International Lied-masterclasses del Stichting Koninklijk Conservatorium de Bruselas, impartidos por Udo Reinemann y con la colaboración de especialistas de primer orden como Julius Drake, Hartmut Höll, Helmut Deutsch o Konrad Richter, entre otros.

Paralelamente trabaja la interpretación de la música antigua, clavicémbalo, bajo continuo (Pia Elsdörfer, Pierre Hantaï, Christian Curnyn...) y repertorio medieval (Pedro Memelsdorff). Obtiene el Máster en la Interpretación de la Música Antigua en la especialidad de fortepiano estudiante con Arthur Schoonderwoerd y Luca Guglielmi (UAB/ESMuC).

Ha actuado con formaciones e intérpretes de campos muy diversos, dedicándose a proyectos que van desde la música medieval hasta música experimental electroacústica, pasando por el repertorio barroco, clásico y romántico, participando en proyectos de recuperación de patrimonio u ofreciendo recitales líricos con varios cantantes, siendo una de sus especialidades. Ha actuado en España, Francia, Italia, Bélgica, Holanda y Dinamarca.

Ha grabado y actuado en directo para Radio2 de RNE, Cataluña Música, TV3-C33, Euskal-Telebista, RAC1, France Musique... Discos para los sellos *K617*, *La mano de Guido* y *Ars Armonica*. Acompaña, como pianista o clavecinista, cursos de Emma Kirkby, Ana Luisa Chova, Chiara Banchini, Marianne Muller... Imparte cursos de repertorio vocal en Valencia y Donostia (Quintena Musical de San Sebastián-Donostia).

Dia 3 d'agost, dissabte
Castell del Papa Luna. 22:30 h

La Spagna (Madrid)
Lucía Martín-Cartón, soprano
Alejandro Marías, viola de gamba i direcció
Si Versailles pudiera hablar...

Si Versailles pudiera hablar...

La Spagna

Lucía Martín-Cartón, soprano

Irene Benito, violí barroc

Antonio Campillo, flauta

Jordan Fumadó, clavecí

Alejandro Marías, viola de gamba

Si Versailles pudiera hablar...

François Couperin (1668 - 1733)

Quatrième Concert Royal [*Concerts Royaux* (1714)]

Prélude

Allemande

Courante française

Courante à l'italienne

Sarabande

Rigaudon

Forlane

Jean-Philippe Rameau (1683 - 1764)

Le Berger Fidèle [*Cantates Françaises* (1728)]

1. Récitatif: «Prêt à voir immoler»

2. Air plaintif: «Faut-il qu'Amarillis périsse?»

3. Récitatif: «Mais c'est trop me livrer à ma douleur mortelle»

4. Air gai: «L'Amour qui règne dans votre âme»

5. Récitatif: «Cependant à l'autel le Berger se présente»

6. Air vif et gracieux: «Charmant Amour, sous ta puissance»

François Couperin

La Française [*Les Nations* (1726)]

1. [Sonade] Gravement – gayement – rondement – gayement – gravement – vivement. Air. gracieusement – gayement

2. Allemande (sans lenteur)

3. Première Courante (noblement)

4. Seconde Courante (un peu plus vîte)

5. Sarabande (gravement)

6. Gigue (gayement)

7. Chaconne ou Passacaille (modérément)

8. Gavote

9. Menuet

Si Versailles pudiera hablar...

Michel Pignolet de Montéclair (1667 - 1737)

La morte di Lucretia [*Cantates à une et à deux voix, livre 3e* (1728)]

Récitatif: «Ferma, ferma Tarquinio il passo»

2. Air: «Dove vai, crudo spietato»

3. Récitatif: «Ma folle! ¿e che vaneggi?»

4. Air: «Coraggio miei spirti»

5. Récitatif: «Di mortale sudor già tinto è il volto»

6. Air: «Assistetemi, oh Dei!»

7. Récitatif: «Cosi more Lucretia»

8. «Trionfò, ben ch'è morta»

Aquest programa, que recull algunes de les músiques més belles del Barroc francès, il·lustra la relació entre compositors de la cort en època de Lluís XIV i Lluís XV. Mestres i deixebles, col·legues i –de vegades– amics, van intercanviar ensenyaments, influències i dedicatòries en un dels moments estel·lars de la història de la música.

Este programa, que recoge algunas de las músicas más hermosas del Barroco francés, ilustra la relación entre compositores de la corte en época de Luis XIV y Luis XV. Maestros y discípulos, colegas y –en ocasiones– amigos, intercambiaron enseñanzas, influencias y dedicatorias en uno de los momentos estelares de la historia de la música.

La Spagna

Aquest programa, que recull algunes de les músiques més belles del Barroc francès, pren el títol de la fabulosa pel·lícula de Sacha Guitry. El film comença amb l'elecció del terreny sobre el qual aixecar un pavelló de caça que esdevindria el centre de la vida política, cultural i social de França i acaba, impassible com la història, amb una visita turística contemporània. Com hauria pogut imaginar un futur com aquest cap dels seus habitants inicials!

Versalles es va convertir aviat en el paradigma del que França era per a Lluís XIV: ell mateix. Va ser una bombolla en què es cultivava el millor de la cultura pròpia alhora que intentava aïllar-se de qualsevol influència exterior. Així, es van establir els trets propis de la música francesa i es van vetar els influxos transalpins que aviat dominarien el món.

Paral·lelament, el nostre concert comença amb un dels *Concerts Royaux* de François Couperin, una obra en el més pur estil francès amb una escriptura difícilment classificable –com és propi d'aquelles obres d'art que neixen abans que el seu gènere–, entre la suite per a teclat i la sonata en trio, sense ser pròpiament cap de les dues coses.

De la mà de Rameau, gran entre els grans de l'òpera francesa, assistim a la primera concessió a la música italiana: la cantata. Els compositors francesos no es resisteixen a adoptar aquest gènere –no oblidem que Charpentier va ser deixeble de Giacomo Carissimi, pare putatiu del gènere–, si bé el prenen com un patró on «empeltar» el seu estil patri. Així, *Le berger fidèle* posa música francesíssima al poema *Il pastor fido* de Giovanni Battista Guarini.

François Couperin va anar coquetejant amb la sonata cada vegada amb menys dissimulació, encara que per això s'hauria de valer del pseudònim Francesco Coperuin al pròleg de *Les Nations*. D'aquesta col·lecció, un dels cims de la música instrumental del Barroc francès, n'interpretarem *La Française*.

Si bé van ser moltíssims els autors que van sucumbir a la cantata, Montclair es treu la careta quan publica, el 1728, *Huit Cantates Françaises et une Cantate Italienne, La morte di Lucretia*. Queden lluny els temps en què ningú podia interpretar música a cap teatre de França

Este programa, que recoge algunas de las músicas más hermosas del Barroco francés, toma su título de la fabulosa película de Sacha Guitry. El film comienza con la elección del terreno sobre el que levantar un pabellón de caza que se convertiría en el centro de la vida política, cultural y social de Francia y termina, impasible como la historia, con una visita turística contemporánea. ¿Cómo habría podido imaginar semejante futuro ninguno de sus moradores iniciales!

Versalles se convirtió pronto en el paradigma de lo que Francia era para Luis XIV: él mismo. Fue una burbuja en la que se cultivaba lo mejor de la cultura propia al tiempo que se intentaba aislarse de cualquier influencia exterior. Así, se establecieron los rasgos propios de la música francesa y se vetaron los influjos transalpinos que pronto dominarían el mundo.

De forma paralela, nuestro concierto comienza con uno de los *Concerts Royaux* de François Couperin, una obra en el más puro estilo francés con una escritura difícilmente clasificable –como es propio de aquellas obras de arte que nacen antes que su género–, entre la suite para teclado y la sonata en trío, sin ser propiamente ninguna de las dos cosas.

De la mano de Rameau, grande entre los grandes de la ópera francesa, asistimos a la primera concesión a la música italiana: la cantata. Los compositores franceses no se resisten a adoptar este género –no olvidemos que Charpentier fue discípulo de Giacomo Carissimi, padre putativo del género–, si bien lo toman como un patrón en el que «injetar» su estilo patrio. Así, *Le berger fidèle* pone música francesísima al poema *Il pastor fido* de Giovanni Battista Guarini.

François Couperin fue coqueteando con la sonata cada vez con menos disimulo, aunque para ello hubiera de valerse del pseudónimo Francesco Coperuin en el prólogo de *Les Nations*. De esta colección, una de las cumbres de la música instrumental del Barroco francés, interpretaremos *La Française*.

Si bien fueron muchísimos los autores que sucumbieron a la cantata, Montclair se quita la careta cuando publica, en 1728, *Huit Cantates Françaises et une Cantate Italienne, La morte di Lucretia*. ¡Quedan lejos los tiempos en que nadie podía interpretar música en ningún teatro de

La Spagna

sense el consentiment per escrit del tirà Lully! Montclair es lliura a Itàlia en cos i ànima, sense dissimulació i fins i tot en italià! Però la veritat –i això és part de l’encant d’aquesta cantata– és que ho fa amb un accent francès ben marcat.

Alejandro Marías

Lucía Martín-Cartón, soprano

Nascuda a Valladolid, on estudia violí i cant. Obté el Títol Superior de Cant al Conservatori Joaquín Rodrigo de València. És Màster en Interpretació de la Música Antiga a l’ESMUC (Barcelona). El 2015 va ser guardonada amb el Primer Premi del Concurs Renata Tebaldi: Repertori de Música Antiga i Barroca.

Lucía Martín-Cartón forma part de Le Jardin des Voix 2015, projecte de Les Arts Florissants, dirigit per William Christie i Paul Agnew, amb qui ha realitzat gires per Europa, Austràlia, Àsia i Nova York. A més de William Christie i Paul Agnew, ha treballat amb directors com Jordi Savall, Leonardo García Alarcón, José Ramón Encinar, Sébastien d’Hérin, Xavier Díaz-Latorre o Alexis Kossenko, i directors d’escena com Gustavo Tambascio, Robert Carsen, Sophie Daneman i Davide Montagna.

Ha actuat a nombroses sales d’Europa, Estats Units, Àsia i Austràlia, entre les quals hi ha La Philharmonie de París, Château de Versailles (Chapelle Royale i Petit Trianon), Sydney Opera House, Melbourne Recital Centre, KKL Luzern, Suntory Hall de Tòquio, DeSingel d’Anvers, Lincoln Center de Nova York, Teatre de la Sarsuela de Madrid, Txaikovski Hall de Moscou, Hong Kong City Hall, L’Auditori de Barcelona i Salle Flagey de Brussel·les, i importants festivals com Innsbruck Festival of Early Music, Festival d’Ambronay, Festival Oude Muziek Utrecht, Bach Biennal Weimar, Dans les Jardins de William Christie, Klangvokal Musikfestival de Dortmund o Festival de Musique de Maguelone. Així mateix, ha treballat amb diversos conjunts com Cappella Mediterranea, Capella Reial de Catalunya, Choeur de Chambre de Namur, Laberints Enginyosos, La Gran Chapelle i Música Temprana.

3 d’agost

Francia sin el consentimiento por escrito del tirano Lully! Montclair se entrega a Italia en cuerpo y alma, sin disimulo y ¡hasta en italiano! Pero lo cierto –y esto es parte del encanto de esta cantata– es que lo hace con un marcado acento francés.

Alejandro Marías

Lucía Martín-Cartón, soprano

Nacida en Valladolid, donde estudia violín y canto. Obtiene el Título Superior de Canto en el Conservatorio Joaquín Rodrigo de Valencia. Es Máster en Interpretación de la Música Antigua en la ESMUC (Barcelona). En 2015 fue galardonada con el Primer Premio del Concorso Renata Tebaldi: Repertorio de Música Antigua y Barroca.

Lucía Martín-Cartón forma parte de Le Jardin des Voix 2015, proyecto de Les Arts Florissants, dirigido por William Christie y Paul Agnew, con quienes ha realizado varias giras por Europa, Australia, Asia y Nueva York. Además de William Christie y Paul Agnew, ha trabajado con directores como Jordi Savall, Leonardo García Alarcón, José Ramón Encinar, Sébastien d’Hérin, Xavier Díaz-Latorre o Alexis Kossenko, y directores de escena como Gustavo Tambascio, Robert Carsen, Sophie Daneman y Davide Montagna.

Ha actuado en numerosas salas de Europa, Estados Unidos, Asia y Australia, entre las que destacan La Philharmonie de Paris, Château de Versailles (Chapelle Royale y Petit Trianon), Sydney Opera House, Melbourne Recital Centre, KKL Luzern, Suntory Hall de Tokyo, DeSingel de Amberes, Lincoln Center of New York, Teatro de la Zarzuela de Madrid, Tchaikovsky Hall de Moscú, Hong Kong City Hall, L’Auditori de Barcelona y Salle Flagey de Bruselas, e importantes festivales como Innsbruck Festival of Early Music, Festival d’Ambronay, Festival Oude Muziek Utrecht, Bach Biennale Weimar, Dans les Jardins de William Christie, Klangvokal Musikfestival de Dortmund o Festival de Musique de Maguelone. Así mismo, ha trabajado con diversos ensembles como Cappella Mediterranea, La Capella Reial de Catalunya, Choeur de Chambre de Namur, Laberintos Ingeniosos, La Grande Chapelle y Música Temprana.

3 de agosto

La Spagna

Ha representat òperes com *Die Zauberflöte* (Pamina) de Mozart, *Don Giovanni* (Zerlina), *Orfeu ed Euridice* (Amore) de Gluck, *Venus&Adonis* (Venus) de Blow, *Les Fêtes Vénitiennes* (Irène) de Campra, *La guerra de los gigantes* (No) i *Lo imposible mayor en amor, le vence Amor* (Siringa) de Sebastián Durón. Pel que fa a l'oratori, ha cantat *Nabucco* (Misaele i Superbia) de Falvetti, *Requiem i Exsultate, Jubilate* de Mozart, *Messiah* de Handel, *Cantates BWV 8, 10, 51, 61 i 114* i *Magnificat* de Bach, *Nelson Mass* de Haydn, *Missa n.2* de Schubert i *Carmina Burana* d'Orff, entre d'altres.

La Spagna

El conjunt La Spagna, que pren el nom d'una de les melodies més cèlebres del Renaixement, va ser fundat per Alejandro Marías l'any 2009 en reunir alguns dels millors músics historicistes de la seva generació. De format molt flexible, posseeix una vessant camerística i una altra orquestral, amb la qual interpreta òpera i oratori juntament amb solistes i directors convidats.

Els estils abordats per La Spagna van des del Renaixement fins al primer Romanticisme —amb alguna incursió en la música del segle XXI—, si bé centra al Barroc la major part de la seva activitat. Aquesta diversitat gira sempre al voltant del mateix principi: oferir una interpretació apassionada, fidedigna i sincera que respecti la perspectiva històrica i social de cada repertori.

Des de la publicació del seu disc *A Tribute to Telemann*, La Spagna ha gravat l'obra per a viola de gamba Jacques Morel (Brilliant Classics), *Les Set Paraules de Haydn-Barbieri*, *Nit Fosca* i *Sopra La Spagna*. En els darrers temps, ha actuat a diversos països d'Europa i Amèrica, a sales com l'Auditori Nacional de Música, l'Òpera de Copenhague, el Palau Reial o el Congrés dels Diputats i en molts dels principals festivals espanyols.

Va ser el grup seleccionat per commemorar el 250è aniversari de la recepció dels Stradivarius del Quartet Reial, amb un concert gravat per RTVE en què van tenir el privilegi de tocar aquests instruments.

En els darrers anys, La Spagna ha participat als principals festivals

Ha representat òperes com *Die Zauberflöte* (Pamina) de Mozart, *Don Giovanni* (Zerlina), *Orfeo ed Euridice* (Amore) de Gluck, *Venus&Adonis* (Venus) de Blow, *Les Fêtes Vénitiennes* (Irène) de Campra, *La guerra de los gigantes* (Novia) y *Lo imposible mayor en amor, le vence Amor* (Siringa) de Sebastián Durón. En cuanto al oratorio, ha cantado *Nabucco* (Misaele y Superbia) de Falvetti, *Requiem y Exsultate, Jubilate* de Mozart, *Messiah* de Haendel, *Cantatas BWV 8, 10, 51, 61 y 114* y *Magnificat* de Bach, *Nelson Mass* de Haydn, *Misa n.2* de Schubert y *Carmina Burana* de Orff, entre otros.

La Spagna

El conjunto La Spagna, que toma su nombre de una de las melodías más célebres del Renacimiento, fue fundado por Alejandro Marías en el año 2009 al reunir a algunos de los mejores músicos historicistas de su generación. De formato muy flexible, posee una vertiente camerística y otra orquestral, con la que interpreta ópera y oratorio junto a solistas y directores invitados.

Los estilos abordados por La Spagna van desde el Renacimiento hasta el primer Romanticismo —con alguna incursión en la música del siglo XXI—, si bien centra en el Barroco la mayor parte de su actividad. Esta diversidad gira siempre en torno a un mismo principio: ofrecer una interpretación apasionada, fidedigna y sincera que respete la perspectiva histórica y social de cada repertorio.

Desde la publicación de su disco *A Tribute to Telemann*, La Spagna ha grabado la obra para viola da gamba de Jacques Morel (Brilliant Classics), *Las Siete Palabras de Haydn-Barbieri*, *Noche Oscura* y *Sopra La Spagna*. En los últimos tiempos, ha actuado en varios países de Europa y América, en salas como el Auditorio Nacional

de Música, la Ópera de Copenhague, el Palacio Real o el Congreso de los Diputados y en muchos de los principales festivales españoles.

Fue el grupo seleccionado para conmemorar el 250º aniversario de la recepción de los Stradivarius del Cuarteto Real, con un concierto grabado por RTVE en el que tuvieron el privilegio de tocar dichos instrumentos.

La Spagna

de música d'Espanya i ha incrementat la seva presència internacional amb actuacions a diversos països d'Europa i Amèrica del Sud.

Irene Benito, violí barroc

Membre de La Spagna des del 2012, Irene desenvolupa una activitat musical versàtil, col·laborant a tot Europa amb grups com Les Passions de l'Âme, Cappella Mediterrània o Musiciens du Louvre i amb músics com Juan José Mena, Joseph Wolfe, Jaume Martín, Sir Colin Davis, François-Xavier Roth, Leonardo García Alarcón o Jordi Savall. Líder habitual amb diverses orquestres, fa també incursions en el registre greu amb la viola de gamba.

Després dels seus estudis al Reial Conservatori Superior de Madrid, a l'Escola Superior de Música Reina Sofia amb Zakhar Bron, i amb Sergei Fatkulín, es va especialitzar en interpretació amb instruments d'època amb Gilles Colliard al Conservatoire de Tolosa, i a l'Haute École de Musique de Ginebra amb Florence Malgoire. Alhora, ha estudiat la viola de gamba amb Guido Balestracci i Amélie Chemin. La seva passió per la transmissió l'ha portat a ser professora al Conservatori de Torrelavega, a la Jove Orquestra Simfònica de Cantàbria i al Conservatoire de Friburg (Suïssa). Actualment ensenya al conservatori de Berna, ciutat on resideix.

Jordan Fumadó, clavecí

Nascut a Tortosa (Tarragona) el 1975, des de molt jove se sent fascinat pel clavecí i comença els seus estudis al Conservatori de Terrassa (Barcelona) amb el professor Jordi Reguant obtenint les més altes qualificacions. Becat per la Generalitat de Catalunya, el 1997 es trasllada a Holanda per continuar els estudis de clavecí al Conservatori Reial de Den Haag amb el professor Jacques Ogg on es gradua el 2001. Seguidament, becat per l'StadtBasel, continua els estudis amb Andrea Marcon, baix continu amb Jesper Christensen i improvisació amb Emmanuel Le Divellec i Rudolf Lutz a la Schola Cantorum Basiliensis de Basilea (Suïssa).

Ha rebut formació de clavecinistes com Rinaldo Alessandrini, Kenneth Gilbert, Pierre Hantaï, Jan Willem Jansen, Davitt Moroney,

En los últimos años, La Spagna ha participado en los principales festivales de música de España y ha incrementado su presencia internacional con actuaciones en varios países de Europa y Sudamérica.

Irene Benito, violín barroco

Miembro de La Spagna desde 2012, Irene desarrolla una actividad musical versátil, colaborando en toda Europa con grupos como Les Passions de l'Âme, Cappella Mediterranea o Musiciens du Louvre y con músicos como Juan José Mena, Joseph Wolfe, Jaime Martín, Sir Colin Davis, François-Xavier Roth, Leonardo García Alarcón o Jordi Savall. Líder habitual con varias orquestas, hace también incursiones en el registro grave a la viola de gamba.

Tras sus estudios en el Real Conservatorio Superior de Madrid, en la Escuela Superior de Música Reina Sofía con Zakhar Bron, y con Sergei Fatkulín, se especializó en interpretación con instrumentos de época con Gilles Colliard en el Conservatoire de Toulouse, y en la Haute École de Musique de Ginebra con Florence Malgoire. Al mismo tiempo, ha estudiado la viola de gamba con Guido Balestracci y Amélie Chemin. Su pasión por la transmisión la ha llevado a ser profesora en el Conservatorio de Torrelavega, en la Joven Orquesta Sinfónica de Cantabria y en el Conservatoire de Friburgo (Suiza). Actualmente enseña en el conservatorio de Berna, ciudad donde reside.

Jordan Fumadó, clave

Nacido en Tortosa (Tarragona) en 1975, desde muy joven se siente fascinado por el clave, lo que le lleva a emprender sus estudios en el Conservatorio de Terrassa (Barcelona) con el profesor Jordi Reguant obteniendo las más altas calificaciones. Becado por la Generalitat de Catalunya, en 1997 se traslada a Holanda para continuar los estudios de clave en el Conservatorio Real de Den Haag con el profesor Jacques Ogg donde se gradúa en 2001. Seguidamente, becado por el StadtBasel, continúa los estudios de clave con Andrea Marcon, bajo continuo con Jesper Christensen e improvisación con Emmanuel Le Divellec y Rudolf Lutz en la Schola Cantorum Basiliensis de Basilea (Suiza).

La Spagna

Bob van Asperen, Guido Morini, Yves Rechsteiner i Françoise Lengellé. Interessat pels altres instruments de tecla històrics, ha rebut classes d'orgue de Jean-Claude Zehnder i Andrea Marcon, clavicordi de Markus Hünninger i fortepià d'Edoardo Torbianelli.

Clavecinista convidat a l'Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra de Cambra d'Espanya, Orquestra Simfònica de Tenerife, Orquestra Simfònica de Galícia, Orquestra Clàssica Santa Cecília, Capella Reial de Madrid, Jove Orquestra Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica JCT de Lleida, European Union Chamber Orchestra, Vestjysk Symfoni Orkester d'Esbjerg, etc., forma part també de diversos grups de música antiga com La Galania i Zarabanda i és director del grup Compendio Harmónico. Ha estat dirigit per Jordi Savall, Sigiswald Kuijken, Elizabeth Wallfisch, Wim ten Have, Rinaldo Alessandrini, Roel Dieltiens, Barry Sargent, Guy van Waas, Manel Valdivieso, Jesús López Cobos, Rafael Frühbeck de Burgos i Víctor Pablo Pérez, i ha participat com a clavecinista, organista i fortepianista en diferents enregistraments amb els grups Verba Chordis de Praga, Real Companyia d'Òpera de Cambra, Orquestra Barroca La Dispersione i Ensemble Carmen Veneris. Com a solista i acompanyant al clavecí ha actuat a Espanya, Holanda, Bèlgica, Dinamarca, Alemanya, Suïssa, Itàlia, Polònia, República Txeca, República Eslovaca, Algèria, Grècia, Romania, Rússia i Corea del Sud.

Ha estat correpetidor a la Schola Cantorum Basiliensis i als cursos de Música Antiga a Burgos. Col·laborador assidu de l'Acadèmia de Música Antiga de Salamanca, actualment és professor de Clavecí i Baix Continu al Conservatori Professional Pare Antonio Soler de Sant Llorenç de l'Escorial a Madrid.

Alejandro Marías, viola de gamba

Nascut a Madrid al si d'una família d'artistes i intel·lectuals, Alejandro Marías va saber a una edat molt primerenca que la seva vocació era ser músic.

Va començar els seus estudis amb Enrique Correa i Maria de Macedo i va obtenir els Títols Superiors de Violoncel i Viola de gamba

Ha recibido formación de clavecinistas como Rinaldo Alessandrini, Kenneth Gilbert, Pierre Hantaï, Jan Willem Jansen, Davitt Moroney, Bob van Asperen, Guido Morini, Yves Rechsteiner y Françoise Lengellé. Interesado por los demás instrumentos de tecla históricos, ha recibido clases de órgano de Jean-Claude Zehnder y Andrea Marcon, clavicordio de Markus Hünninger y fortepiano de Edoardo Torbianelli.

Clavecinista invitado en la Orquesta Nacional de España, Orquesta de Cámara de España, Orquesta Sinfónica de Tenerife, Orquesta Sinfónica de Galicia, Orquesta Clásica Santa Cecilia, Capilla Real de Madrid, Joven Orquesta Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica JCT de Lleida, European Union Chamber Orchestra, Vestjysk Symfoni Orkester de Esbjerg, etc., forma parte también de varios grupos de música antigua como La Galanía y Zarabanda y es director del grupo Compendio Harmónico. Ha sido dirigido por Jordi Savall, Sigiswald Kuijken, Elizabeth Wallfisch, Wim ten Have, Rinaldo Alessandrini, Roel Dieltiens, Barry Sargent, Guy van Waas, Manel Valdivieso, Jesús López Cobos, Rafael Frühbeck de Burgos y Víctor Pablo Pérez, y ha participado como clavecinista, organista y fortepianista en diferentes grabaciones con los grupos Verba Chordis de Praga, Real Compañía de Ópera de Cámara, Orquestra Barroca La Dispersione y Ensemble Carmen Veneris. Como solista y acompañante al clavecín ha actuado en España, Holanda, Bélgica, Dinamarca, Alemania, Suiza, Italia, Polonia, República Checa, República Eslovaca, Argelia, Grecia, Rumanía, Rusia y Corea del Sur.

Ha sido correpetidor en la Schola Cantorum Basiliensis y en los cursos de Música Antigua en Burgos. Colaborador asiduo de la Academia de Música Antigua de Salamanca, actualmente es profesor de Clave y Bajo Continuo en el Conservatorio Profesional Padre Antonio Soler de San Lorenzo de El Escorial en Madrid.

Alejandro Marías, viola de gamba

Nacido en Madrid en el seno de una familia de artistas e intelectuales, Alejandro Marías supo a una edad muy temprana que su vocación era ser músico.

La Spagna

al Reial Conservatori Superior de Música de Madrid. Es va traslladar a França per especialitzar-se en la interpretació historicista dels repertoris clàssic i romàntic i més tard a Suïssa on va cursar, a l'Haute École de Musique de Genève, els Màsters de Concert en violoncel barroc i viola de gamba, amb Bruno Cocset i Guido Balestracci, respectivament.

Ha rebut classes de violoncel·listes com Christophe Coin, Anner Bylsma o Jaap Ter Linden i de gambistes com Wieland Kuijken, Jordi Savall o Hille Perl.

Alejandro Marías és professor de viola de gamba i violoncel barroc al Conservatori Superior de Música de Sevilla, director artístic del conjunt La Spagna, membre del Quartet Francesc de Goya i col·laborador de grups com Zarabanda, Forma Antiqua o Accademia del Piacere. Ha actuat juntament amb orquestres com Hèlsinki Baroque Orchestra, Les Musiciens du Louvre o l'Orquestra de RTVE. I amb directors com Philippe Herreweghe, Marc Minkowski, Ton Koopman, Bruno Weil, Sigiswald Kuijken, Hervé Niquet o Enrico Onofri.

Ha fet concerts en una vintena de països juntament amb diversos conjunts de cambra; com a solista, realitza sovint recitals i concerts, i han sigut particularment aclamades les seves interpretacions dels solos per a viola da gamba de les passions de Bach.

Alexandre Marías toca una «Basse de viole» construïda per Charles Riché a partir d'un original de Michel Colichon.

Comenzó sus estudios con Enrique Correa y María de Macedo y obtuvo los títulos superiores de Violonchelo y Viola da gamba en el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid. Se trasladó a Francia para especializarse en la interpretación historicista de los repertorios clásico y romántico y más tarde a Suiza, donde cursó, en la Haute École de Musique de Genève, los masters de concierto en Violonchelo barroco y Viola da gamba, con Bruno Cocset y Guido Balestracci, respectivamente.

Ha recibido clases de violonchelistas como Christophe Coin, Anner Bylsma o Jaap Ter Linden y de gambistas como Wieland Kuijken, Jordi Savall o Hille Perl.

Alejandro Marías es profesor de viola da gamba y violonchelo barroco en el Conservatorio Superior de Música de Sevilla, director artístico del conjunto La Spagna, miembro del Cuarteto Francisco de Goya y colaborador de grupos como Zarabanda, Forma Antiqua o Accademia del Piacere. Ha actuado junto a orquestas como Helsinki Baroque Orchestra, Les Musiciens du Louvre o la Orquesta de RTVE. Y con directores como Philippe Herreweghe, Marc Minkowski, Ton Koopman, Bruno Weil, Sigiswald Kuijken, Hervé Niquet o Enrico Onofri.

Ha dado conciertos en una veintena de países junto a diversos conjuntos de cámara; como solista, realiza a menudo recitales y conciertos, y han ido particularmente aclamadas sus interpretaciones de los solos para viola da gamba de las pasiones de Bach.

Alejandro Marías toca una *basse de viole* construida por Charles Riché a partir de un original de Michel Colichon.

**Del 27 al 31 de juliol,
de dissabte a dimecres
Casa de l'Aigua
Tots els dies a les 20:30 h**

**De Soprano y Arpa (València)
Quiteria Muñoz, soprano
Úrsula Segarra, arpa
*El arpa furtiva***

**Per a públic familiar a partir de 6 anys
Entrada lliure**

El arpa furtiva

Un viatge musical entre cordes

Benvinguts al fascinant món de L'arpa furtiva! Som el grup De Soprano i Arpa i en el nostre nou espectacle explorem la història, funció i curiositats d'un dels instruments més antics i encantadors de la humanitat: l'arpa. En aquest emocionant periple musical, ens remuntem a l'època antiga per a descobrir els orígens d'aquest noble instrument i demostrar com, malgrat el pas dels segles, res ha canviat en l'essència del seu so.

Acompanya'ns en un recorregut per les diferents etapes de l'evolució de l'arpa. Des de la seva aparició en les antigues civilitzacions mesopotàmiques 4000 anys a. C. passant pel seu desenvolupament i creixement en l'època renaixentista, en la qual aquest instrument va ser utilitzat en contextos tan variats com la cort, la litúrgia o l'art popular dels trobadors.

Descobrirem com les primeres arpes, petites i diatòniques, van evolucionar cap a altres més complexes de dos ordres de cordes, permetent així una major versatilitat i expressivitat musical. Ens meravellarem davant el salt i creixement impressionant que va representar l'arribada de l'arpa de pedals, alliberant a l'intèrpret de les limitacions tècniques i obrint noves possibilitats sonores.

En *El arpa furtiva* el nostre objectiu no és només entretenir, sinó també educar i emocionar al nostre benllogut públic familiar a través d'un repertori acuradament seleccionat amb obres del Cançoner de Uppsala, Cançoner de Palacio, Mudarra, du Bailly, Lully, Dowland, Monteverdi, Hildegarda von Bingen o Strozzi.

Acompanyarem cada interpretació amb anècdotes, curiositats i dades històriques, perquè tots puguin gaudir i aprendre una cosa nova sobre aquest meravellós instrument.

Deixa't portar per la màgia de la veu i l'arpa i gaudeix d'un viatge musical entre cordes que transcendeix el temps i l'espai.

Un viaje musical entre cuerdas

¡Bienvenidos al fascinante mundo de *El Arpa Furtiva*! Somos el grupo De Soprano y Arpa y en nuestro nuevo espectáculo exploramos la historia, función y curiosidades de uno de los instrumentos más antiguos y encantadores de la humanidad: el arpa. En este emocionante periplo musical, nos remontamos a la época antigua para descubrir los orígenes de este noble instrumento y demostrar cómo, a pesar del paso de los siglos, nada ha cambiado en la esencia de su sonido.

Acompáñanos en un recorrido por las diferentes etapas de la evolución del arpa. Desde su aparición en las antiguas civilizaciones mesopotámicas 4000 años a. C. pasando por su desarrollo y crecimiento en la época renacentista, en la que este instrumento fue utilizado en contextos tan variados como la corte, la liturgia o el arte popular de los trovadores.

Descubriremos cómo las primeras arpas, pequeñas y diatónicas, evolucionaron hacia otras más complejas de dos órdenes de cuerdas, permitiendo así una mayor versatilidad y expresividad musical.

Nos maravillaremos ante el salto y crecimiento impresionante que representó la llegada del arpa de pedales, liberando al intérprete de las limitaciones técnicas y abriendo nuevas posibilidades sonoras.

En *El Arpa Furtiva* nuestro objetivo no es solo entretener, sino también educar y emocionar a nuestro querido público familiar a través de un repertorio cuidadosamente seleccionado con obras del Cancionero de Uppsala, Cancionero de Palacio, Mudarra, du Bailly, Lully, Dowland, Monteverdi, Hildegarda von Bingen o Strozzi.

Acompañaremos cada interpretación con anécdotas, curiosidades y datos históricos, para que todos puedan disfrutar y aprender algo nuevo sobre este maravilloso instrumento.

Déjate llevar por la magia de la voz y el arpa y disfruta de un viaje musical entre cuerdas que trasciende el tiempo y el espacio.

De Soprano y Arpa

Quiteria Muñoz i Úrsula Segarra, formen De soprano i arpa, un duo valencià que proposa un acostament diferent de la música clàssica. El seu plantejament consisteix a portar la música a llocs no habituals i així arribar a un públic nou.

A l'abril de 2015 inicien la seva marxa conjunta amb la presentació del primer programa *Douces mélodies*, música francesa d'entreguerres. Aquest mateix any amplien horitzons amb la seva primera col·laboració amb la dansa contemporània i la moda en l'espectacle *Irreverencia*. Han actuat en els principals festivals i escenaris com Palau de la Música de València, Teatre Principal de València, Auditori de Castelló, Auditori de Torrent, Casa do Brasil, Museu Sorolla i Església de les Mercenàries Gongora (les tres a Madrid), Zaragoza entre altres, així com en sales més alternatives com Fabrika12, la Fàbrica de Gel, Convent Carmen, Rambleta, La Vitti, Deluxe Pop Club, Electropura, Ubik Cafè, Jarité Espai Obert ...

Grup seleccionat per musaE (Música en els museus estatals i VI Jornades de Didàctica de la Música de la UIMP de Conca i ROCE La Xarxa d'Organitzadors de Concerts Educatius). Al gener de 2017, van ser seleccionades pel Centre de Creació i Recerca L'Animal a l'Esquena, per a desenvolupar el seu primer projecte *Peer Gynt*, una adaptació lliure de l'obra d'Ibsen i música de Grieg dirigida a públic infantil, treballant sota la supervisió del coreògraf Pep Ramis (Mal Pelo). Amb l'estrena de *Peer Gynt* en el Palau de la Música de València, comencen a elaborar concerts i tallers dirigits a la primera infància com *Bebesol*, de 0 a 16 mesos i *Bombo y platillos*, taller teòric-pràctic dirigit a pares i mares gestants o adoptants.

En 2020 van celebrar el seu 5è aniversari amb la publicació d'un nou disc *Anemocoria* de música sefardita amb actuacions a Polònia i Txecoslovàquia, també en el cicle de cambra del Palau de la Música de València a l'Almodí i en el projecte de l'Ajuntament de València Cultura als Barris on van ser seleccionades per acostar la música clàssica a les zones més populars. En 2021 estrenen el seu espectacle infantil *Pequesol* i en 2022 el programa *La galana* amb música entorn de les tradicions des d'una perspectiva femenina.

Del 27 al 31 de juliol

Quiteria Muñoz y Úrsula Segarra forman De soprano y arpa, un dúo valenciano que propone un acercamiento diferente a la música clásica. Su planteamiento consiste en llevar la música a lugares no habituales y así llegar a un público nuevo.

En abril de 2015 inician su andadura conjunta con la presentación del primer programa *Douces mélodies*, música francesa de entregueras. Ese mismo año amplían horizontes con su primera colaboración con la danza contemporánea y la moda en el espectáculo *Irreverencia*. Han actuado en los principales festivales y escenarios como Palau de la Música de Valencia, Teatro Principal de Valencia, Auditorio de Castellón, Auditorio de Torrent, Casa do Brasil, Museo Sorolla, Iglesia de las Mercenarias Góngora (Madrid), Zaragoza entre otras, así como en salas más alternativas como Fabrika12, la Fábrica de Hielo, Convent Carmen, Rambleta, La Vitti, Deluxe Pop Club, Electropura, Ubik Café, Jarité Espai Obert ...

Grupo seleccionado por musaE (Música en los museos estatales y VI Jornades de Didáctica de la Música de la UIMP de Cuenca y ROCE La Red de Organizadores de Conciertos Educativos). En enero de 2017, fueron seleccionadas por el Centro de Creación e Investigación L'Animal a l'Esquena, para desarrollar su primer proyecto *Peer Gynt*, una adaptación libre de la obra de Ibsen y música de Grieg dirigida a público infantil, trabajando bajo la supervisión del coreógrafo Pep Ramis (Mal Pelo). Con el estreno de *Peer Gynt* en el Palau de la Música de Valencia, empiezan a elaborar conciertos y talleres dirigidos a la primera infancia como BEBESOL, de 0 a 16 meses y BOMBO y PLATILLOS, taller teóric-práctico dirigido a padres y madres gestantes o adoptantes.

En 2020 celebraron su 5º aniversario con la publicación de un nuevo disco *Anemocoria* de música Sefardí con actuaciones en Polonia y Checoslovaquia, también en el ciclo de cámara del Palau de la Música de Valencia en el Almodín y en el proyecto del Ayuntamiento de Valencia Cultura als Barris donde fueron seleccionadas para acercar la música clásica a las zonas más populares. En 2021 estrenan su espectáculo infantil PEQUESOL y en 2022 el programa LA GALANA con música en torno a las tradiciones desde una perspectiva femenina.

Del 27 al 31 de julio

29 Festival Internacional de Música Antiga i Barroca de Peníscola

Una producció de l'Institut Valencià de Cultura, la Diputació de Castelló i l'Ajuntament de Peníscola

Direcció Adjunta de Música i Cultura Popular Valenciana

Direcció artística — Leonardo Marqués

Producció — Pere Manuel / Pepa Albors / Toni Marchante

Imatge i disseny gràfic — Juárez i Casanova

Documentació — Jorge García / Rafael Sanchis

Direcció Adjunta de Música i Cultura Popular Valenciana

Plaça de Viriat, sn | 46001 València

961 206 500

Web del Festival

mab.ivc.gva.es

Venda anticipada d'entrades

taquilla.ivc.gva.es

ENTRADES: 12 €

ABONAMENT DE 5 CONCERTS: 50 €

Venda anticipada a partir del dia 21 de juny a través de taquilla.ivc.gva.es. A partir del 22 de juliol venda d'entrades a la Casa de l'Aigua, de la Plaça de Santa Maria i els dies de concert en el Castell. Horari de taquilles (tots els dies): de 10 a 14 h i de 17 a 20 h a la Casa de l'Aigua. Venda en el Castell tots els dies de concert de 21 a 22:30 h. Les entrades per als concerts familiars, *El arpa furtiva*, del 27 al 31 de juliol, a les 20:30 h a la Casa de l'Aigua, entrada lliure (amb invitació que es repartiran el mateix dia des d'una hora abans en la Casa de l'Aigua). Dia 25 de juliol, a les 22:30 h, cinema, en el Palau de Congressos, entrada lliure amb invitació, que es repartirà online en taquilla.ivc.gva.es i presencialment. Dia 2 d'agost, a les 22:30 h en el Pati d'armes del Castell del Papa Luna, entrada lliure (amb invitació, que es repartirà el dia del concert des d'una hora abans en el mateix Castell)

Organitzen

GENERALITAT
VALENCIANA

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

Diputació
de Castelló

Col·labora

GOBERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE ARQUITECTURA